

Europeiska unionens officiella tidning

L 329

Svensk utgåva

Lagstiftning

sextioförsta årgången

27 december 2018

Innehållsförteckning

I Lagstiftningsakter

FÖRORDNINGAR

- ★ Rådets förordning (EU) 2018/2056 av den 6 december 2018 om ändring av rådets förordning (EU) nr 216/2013 om elektroniskt offentliggörande av *Europeiska unionens officiella tidning* 1

DIREKTIV

- ★ Rådets direktiv (EU) 2018/2057 av den 20 december 2018 om ändring av direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt vad gäller tillfällig tillämpning av ett allmänt förfarande för omvänd betalningsskyldighet på leveranser av varor och tjänster över ett visst tröskelvärde 3

II Icke-lagstiftningsakter

FÖRORDNINGAR

- ★ Rådets förordning (EU) 2018/2058 av den 17 december 2018 om fastställande för 2019 av fiskemöjligheterna för vissa fiskbestånd och grupper av fiskbestånd i Svarta havet 8

BESLUT

- ★ Rådets beslut (EU) 2018/2059 av den 29 november 2018 om den ståndpunkt som ska intas på Europeiska unionens vägnar i gemensamma EES-kommittén beträffande ändringen av bilaga IX (Finansiella tjänster) till EES-avtalet ⁽¹⁾ 13

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES.

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

★ Rådets genomförandebeslut (EU) 2018/2060 av den 20 december 2018 om ändring av beslut 2009/791/EG om bemyndigande för Förbundsrepubliken Tyskland att fortsatt tillämpa en åtgärd som avviker från artiklarna 168 och 168a i direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt	20
★ Beslut (Gusp) 2018/2061 av kommittén för utrikes- och säkerhetspolitik av den 18 december 2018 om förlängning av mandatet för uppdragschefen för Europeiska unionens integrerade gränsförvaltningsuppdrag i Libyen (EU BAM Libyen) (EU BAM Libyen/2/2018)	22
★ Beslut (Gusp) 2018/2062 av kommittén för utrikes- och säkerhetspolitik av den 18 december 2018 om förlängning av mandatet för chefen för Europeiska unionens uppdrag för kapacitetsuppbyggnad i Somalia (Eucap Somalia) (Eucap Somalia/1/2018)	24
★ Beslut (Gusp) 2018/2063 av kommittén för utrikes- och säkerhetspolitik av den 18 december 2018 om förlängning av mandatet för uppdragschefen för Europeiska unionens GSFP-uppdrag i Mali (Eucap Sahel Mali) (Eucap Sahel Mali/2/2018)	26
★ Europeiska värdepappers- och marknadsmyndighetens beslut (EU) 2018/2064 av den 14 december 2018 om förlängning av det tillfälliga förbudet mot marknadsföring, distribution och försäljning av binära optioner till icke-professionella investerare	27

AKTER SOM ANTAS AV ORGAN SOM INRÄTTATS GENOM INTERNATIONELLA AVTAL

★ Beslut nr 1/2018 av Europeiska unionens och Schweiz gemensamma luftfartskommitté inrättad i enlighet med avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om luftfart av den 12 december 2018 om ersättning av bilagan till avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om luftfart [2018/2065]	30
--	----

Rättelser

★ Rättelse till rådets direktiv (EU) 2018/1695 av den 6 november 2018 om ändring av direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt vad gäller perioden för frivillig tillämpning av förfarandet för omvänd betalningsskyldighet på leveranser av vissa varor och tjänster som är känsliga för bedrägerier och mekanismen för snabba insatser mot mervärdesskattebedrägeri (EUT L 282, 12.11.2018)	53
★ Rättelse till rådets genomförandebeslut (EU) 2018/1921 av den 4 december 2018 om ändring av genomförandebeslut 2013/191/EU om bemyndigande för Lettland att införa en särskild åtgärd som avviker från artiklarna 26.1 a, 168 och 168a i direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 311, 7.12.2018)	53

I

(Lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2018/2056

av den 6 december 2018

om ändring av rådets förordning (EU) nr 216/2013 om elektroniskt offentliggörande av *Europeiska unionens officiella tidning*

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 352,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europaparlamentets godkännande,

i enlighet med ett särskilt lagstiftningsförfarande, och

av följande skäl:

- (1) Rådets förordning (EU) nr 216/2013 ⁽¹⁾ föreskriver att den elektroniska utgåvan av *Europeiska unionens officiella tidning* (nedan kallad EUT) ska ha en avancerad elektronisk signatur som grundar sig på ett kvalificerat certifikat och som har skapats av en säker anordning för skapande av signaturer, i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/93/EG ⁽²⁾.
- (2) Genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 910/2014 ⁽³⁾ fastställs en rättslig ram för elektroniska signaturer, elektroniska stämplat, elektronisk tidsstämpling, elektroniska dokument, elektroniska tjänster för rekommenderad leverans och certifikat för autentisering av webbplatser.
- (3) Äkthetsintyg med hjälp av elektroniska stämplat ger jämförbara garantier som elektroniska signaturer. Användning av en elektronisk stämpel för att intyga äktheten hos EUT bör leda till att tidningen kan offentliggöras på webbplatsen EUR-Lex snabbare.
- (4) Förordning (EU) nr 216/2013 bör därför ändras.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Artikel 2.1 i förordning (EU) nr 216/2013 ska ersättas med följande:

”1. Den elektroniska utgåvan av EUT ska ha en kvalificerad elektronisk signatur, fastställd i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 910/2014 (*) eller en kvalificerad elektronisk stämpel fastställd i enlighet med förordning (EU) nr 910/2014. De kvalificerade certifikaten för elektronisk signatur eller elektronisk

(¹) Rådets förordning (EU) nr 216/2013 av den 7 mars 2013 om elektroniskt offentliggörande av *Europeiska unionens officiella tidning* (EUT L 69, 13.3.2013, s. 1).

(²) Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/93/EG av den 13 december 1999 om ett gemenskapsramverk för elektroniska signaturer (EGT L 13, 19.1.2000, s. 12).

(³) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 910/2014 av den 23 juli 2014 om elektronisk identifiering och betrodda tjänster för elektroniska transaktioner på den inre marknaden och om upphävande av direktiv 1999/93/EG (EUT L 257, 28.8.2014, s. 73).

stämpel, liksom förnyelse av dessa, ska offentliggöras på webbplatsen EUR-Lex så att allmänheten kan kontrollera den kvalificerade elektroniska signaturen eller den kvalificerade elektroniska stämpeln och äktheten hos den elektroniska utgåvan av EUT.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 910/2014 av den 23 juli 2014 om elektronisk identifiering och betrodda tjänster för elektroniska transaktioner på den inre marknaden och om upphävande av direktiv 1999/93/EG (EUT L 257, 28.8.2014, s. 73)."

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 6 december 2018.

På rådets vägnar

H. KICKL

Ordförande

DIREKTIV

RÅDETS DIREKTIV (EU) 2018/2057

av den 20 december 2018

om ändring av direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt vad gäller tillfällig tillämpning av ett allmänt förfarande för omvänd betalningsskyldighet på leveranser av varor och tjänster över ett visst tröskelvärde

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 113,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med ett särskilt lagstiftningsförfarande, och

av följande skäl:

- (1) I sitt meddelande av den 7 april 2016 om en handlingsplan för mervärdesskatt tillkännagav kommissionen sin avsikt att lägga fram ett förslag om ett slutgiltigt system för mervärdesskatt för gränsöverskridande handel mellan företag mellan medlemsstaterna på grundval av beskattningen av gränsöverskridande leveranser av varor och tjänster.
- (2) Mot bakgrund av den nuvarande omfattningen av mervärdesskattebedrägerier och det faktum att inte alla medlemsstater påverkas lika mycket av sådana bedrägerier, och med tanke på att det kommer att ta flera år innan det slutgiltiga mervärdesskattesystemet införs, kan vissa brådskande och specifika åtgärder bli nödvändiga.
- (3) I detta sammanhang har vissa medlemsstater begärt att tillfälligt få tillämpa en allmän omvänd betalningsskyldighet med ett visst tröskelvärde per transaktion, som ett undantag från en av de allmänna principerna i det nuvarande mervärdesskattesystemet (systemet med betalning i flera led), i syfte att åtgärda endemiska karusellbedrägerier. Karusellbedrägerier har sin grund framför allt i det nuvarande undantaget för gemenskapsinterna leveranser, vilket tillåter mervärdesskattefritt förvärv av varor. Ett antal leverantörer ägnar sig sedan åt skattebedrägeri genom att underlåta att till skattemyndigheterna betala in den mervärdesskatt som de tagit emot från sina kunder. Dessa kunder, som kan visa upp giltiga fakturor, har dock rätt att dra av mervärdesskatt. Samma varor kan levereras igen flera gånger som mervärdesskattebefriade gemenskapsinterna leveranser. Liknande karusellbedrägerier kan också förekomma när tjänster tillhandahålls. Genom att den beskattningsbara person till vilken varorna eller tjänsterna levereras utses till betalningsskyldig för mervärdesskatten innebär undantaget att möjligheten att ägna sig åt den formen av skattebedrägerier undanröjs.
- (4) Medlemsstater som uppvisar olika utvecklingsnivåer vad gäller skatteförvaltningarnas kapacitet utsätts, på grund av mer omfattande mervärdesskattebedrägerier och inkomstbortfall, för särskilda påfrestningar vid mervärdesskattesystemets genomförande, i den mening som avses i artikel 27 första stycket i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.
- (5) För att begränsa risken för att bedrägerier flyttar mellan medlemsstater, bör medlemsstater som uppfyller vissa kriterier i fråga om bedrägerinivå, särskilt när det gäller karusellbedrägeri, och som kan visa att andra kontrollåtgärder inte är tillräckliga för att motverka sådana bedrägerier, tillåtas att tillämpa en allmän omvänd betalningsskyldighet. Dessutom bör de fastställa att de beräknade vinster när det gäller skattemoral och skatteuppbörd som förväntas bli resultatet av införandet av allmän omvänd betalningsskyldighet överskrider den förväntade totala ytterligare bördan på företag och skattemyndigheter och att kostnaderna för företag och skattemyndigheter inte blir högre än de som användningen av andra kontrollåtgärder resulterar i.

⁽¹⁾ Yttrande av den 11 december 2018 (P8_TA(2018)0496).

⁽²⁾ Yttrande av den 31 maj 2017 (EUT C 288, 31.8.2017, s. 52).

- (6) Om medlemsstaterna väljer att tillämpa allmän omvänd betalningsskyldighet bör de tillämpa detta på alla inhemska leveranser av varor och tjänster över ett visst tröskelvärde per transaktion. Tillämpningen av allmän omvänd betalningsskyldighet bör inte begränsas till en viss sektor.
- (7) Medlemsstater som väljer att tillämpa allmän omvänd betalningsskyldighet bör införa särskilda elektroniska rapporteringsskyldigheter för beskattningsbara personer så att de kan säkerställa att den allmänna omvända betalningsskyldigheten fungerar effektivt i praktiken och övervakas väl. De bör kunna upptäcka och förebygga alla nya former av skattebedrägeri, såsom konstlad uppdelning av transaktioners beskattningsunderlag.
- (8) För att kunna bedöma huruvida införandet av allmän omvänd betalningsskyldighet i en medlemsstat leder till att bedrägerier flyttar till andra medlemsstater och för att kunna bedöma graden av eventuella störningar i den inre marknadens funktion är det lämpligt att föreskriva en specifik skyldighet att utbyta information mellan de medlemsstater som tillämpar allmän omvänd betalningsskyldighet och medlemsstater som inte tillämpar den. Allt informationsutbyte omfattas av de tillämpliga bestämmelserna om skydd av personuppgifter och konfidentialitet, i vilka föreskrivs undantag och begränsningar för att skydda medlemsstaternas eller unionens intressen på skatteområdet.
- (9) I syfte att på ett öppet sätt bedöma vilka effekter allmän omvänd betalningsskyldighet har på bedrägerier, bör det på förhand fastställas bedömningskriterier av dessa medlemsstater för att möjliggöra en bedömning av bedrägeriernas omfattning före och efter tillämpningen av allmän omvänd betalningsskyldighet.
- (10) Besluten om godkännande av att allmän omvänd betalningsskyldighet tillämpas kommer att ha budgetkonsekvenser som kan vara betydande för en eller flera medlemsstater. Befogenheten att godkänna tillämpningen av allmän omvänd betalningsskyldighet bör därför tilldelas rådet.
- (11) En medlemsstat som väljer att tillämpa allmän omvänd betalningsskyldighet bör begära att kommissionen föreslår att allmän omvänd betalningsskyldighet tillämpas, och tillhandahålla den information som kommissionen behöver för att kunna bedöma en sådan begäran. Vid behov bör kommissionen kunna begära ytterligare information.
- (12) Med tanke på de oväntade effekter som tillämpningen av allmän omvänd betalningsskyldighet kan ha för den inre marknadens funktion på grund av eventuell flytt av bedrägerier till andra medlemsstater som inte tillämpar allmän omvänd betalningsskyldighet, bör rådet, som en skyddsåtgärd, ha möjlighet att upphäva alla genomförandebeslut om att bemyndiga tillämpning av allmän omvänd betalningsskyldighet. Med tanke på behovet av att reagera snabbt i en situation när betydande negativa effekter på den inre marknaden har påvisats bör ett röstningsförfarande med omvänd enhällighet användas.
- (13) Med tanke på de osäkra effekter som allmän omvänd betalningsskyldighet kan ha, bör den vara tidsbegränsad.
- (14) I syfte att noga övervaka effekterna på den inre marknaden bör samtliga medlemsstater, om allmän omvänd betalningsskyldighet används i åtminstone en medlemsstat, lägga fram rapporter till kommissionen för att möjliggöra en bedömning av effekterna på bedrägerier, efterlevnadskostnaderna för företagen och eventuell flytt av bedrägerier på grund av tillämpningen av allmän omvänd betalningsskyldighet.
- (15) Rådets direktiv 2006/112/EG⁽¹⁾ bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I direktiv 2006/112/EG ska följande artikel införas:

"Artikel 199c

1. Genom undantag från artikel 193 får en medlemsstat, till och med den 30 juni 2022 införa en allmän omvänd betalningsskyldighet för gränsöverskridande handel vilken föreskriver att den person som är skyldig att betala mervärdesskatt är den beskattningsbara person till vilken varor levereras eller tjänster tillhandahålls över en tröskel på 17 500 EUR per transaktion.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, 11.12.2006, s. 1).

En medlemsstat som önskar genomföra allmän omvänd betalningsskyldighet ska uppfylla samtliga följande villkor:

- a) Enligt den metod och de siffror som finns i den slutliga rapporten för 2016 av den 23 augusti 2016 om mervärdesskattegapet som offentliggjorts av kommissionen hade medlemsstaten 2014 ett mervärdesskattegap, uttryckt som en procentandel av den totala mervärdesskatteskulden, på minst 5 procentenheter över gemenskapens medianvärde för mervärdesskattegapet.
- b) Den har, på grundval av den konsekvensbedömning som åtföljde lagstiftningsförslaget för denna artikel, en karusellbedrägerinivå inom sitt totala mervärdesskattegap på mer än 25 %.
- c) Den fastställer att andra kontrollåtgärder inte är tillräckliga för att bekämpa karusellbedrägerier inom dess territorium, särskilt genom att ange vilka kontrollåtgärder som använts och de särskilda orsakerna till deras bristande effektivitet, samt skälen till att det administrativa samarbetet på mervärdesskatteområdet varit otillräckligt.
- d) Den fastställer att de beräknade vinster när det gäller skattemoral och skatteuppbörd som förväntas bli resultatet av införandet av allmän omvänd betalningsskyldighet överskrider den förväntade totala ytterligare bördan på företag och skattemyndigheter med minst 25 %.
- e) Den ska fastställa att införandet av allmän omvänd betalningsskyldighet inte kommer att leda till att kostnaderna för företag och skattemyndigheter blir högre än de som användningen av andra kontrollåtgärder resulterar i.

Medlemsstaten ska till en ansökan enligt punkt 3 foga en beräkning av mervärdesskattegapet enligt den metod och de siffror som finns tillgängliga i rapporten om mervärdesskattegapet som offentliggjorts av kommissionen och som nämns i andra stycket led a i den här punkten.

2. Medlemsstater som tillämpar allmän omvänd betalningsskyldighet ska införa lämpliga och effektiva elektroniska rapporteringskrav för alla beskattningsbara personer och i synnerhet för beskattningsbara personer som levererar eller tar emot varor eller tjänster vilka omfattas av allmän omvänd betalningsskyldighet för att säkerställa att den allmänna omvända betalningsskyldigheten fungerar effektivt i praktiken och övervakas väl.

3. De medlemsstater som önskar tillämpa allmän omvänd betalningsskyldighet ska lämna in en ansökan till kommissionen och tillhandahålla följande information:

- a) En detaljerad motivering som visar att de villkor som avses i punkt 1 är uppfyllda.
- b) Startdatumet för tillämpningen av allmän omvänd betalningsskyldighet och den period som ska omfattas av den.
- c) Åtgärder som ska vidtas för att informera de beskattningsbara personerna om tillämpningen av allmän omvänd betalningsskyldighet.
- d) En detaljerad beskrivning av de kompletterande åtgärder som avses i punkt 2.

Om kommissionen anser att den inte har alla nödvändiga uppgifter ska den begära ytterligare uppgifter, inbegripet underliggande metoder, antaganden, studier och andra styrkande handlingar, inom en månad från mottagandet av ansökan. Den ansökande medlemsstaten ska lämna in den begärda informationen inom en månad efter det att meddelandet mottagits.

4. Om kommissionen anser att ansökan uppfyller de krav som avses i punkt 3 ska den senast tre månader efter att den mottagit alla nödvändiga uppgifter lägga fram ett förslag för rådet. Rådet får enhälligt på förslag av kommissionen bemyndiga den ansökande medlemsstaten att tillämpa allmän omvänd betalningsskyldighet. Om kommissionen anser att ansökan inte uppfyller kraven i punkt 3 ska den, inom samma tidsfrist, informera den ansökande medlemsstaten och rådet om skälen till detta.

5. Om en betydande negativ inverkan på den inre marknaden har konstaterats i enlighet med andra stycket i denna punkt ska kommissionen, senast tre månader efter att den mottagit alla nödvändiga uppgifter, föreslå att alla genomförandebeslut som avses i punkt 4 upphävs, tidigast sex månader efter ikraftträdandet av det första genomförandebeslut som tillåter en medlemsstat att tillämpa allmän omvänd betalningsskyldighet. Ett sådant upphävande ska anses vara antaget av rådet, såvida detta inte enhälligt beslutar att förkasta kommissionens förslag inom 30 dagar från kommissionens antagande av detta.

En betydande negativ inverkan ska anses föreligga om följande villkor är uppfyllda:

- a) Minst en medlemsstat, som inte tillämpar allmän omvänd betalningsskyldighet, meddelar kommissionen om en ökning av mervärdesskattebedrägerier inom sitt territorium till följd av tillämpningen av allmän omvänd betalningsskyldighet.

- b) Kommissionen fastställer, bland annat på grundval av den information som lämnats av medlemsstaterna enligt led a i denna punkt, att sådan ökning av mervärdesskattebedrägerier inom deras territorium är kopplad till tillämpningen av allmän omvänd betalningsskyldighet i en eller flera medlemsstater.

6. Medlemsstater som tillämpar allmän omvänd betalningsskyldighet översända följande information i elektronisk form till samtliga medlemsstater

- a) namnen på de personer som under de tolv månader som föregick tillämpningen av allmän omvänd betalningsskyldighet har varit föremål för förfaranden, oavsett om de är straffrättsliga eller förvaltningsrättsliga, avseende mervärdesskattebedrägerier, och
- b) namnen på de personer, för juridiska personer även namnen på deras direktörer, vars mervärdesskatteregistrering är avslutad i den medlemsstaten efter införandet av allmän omvänd betalningsskyldighet, och
- c) namnen på de personer, för juridiska personer även namnen på deras direktörer, som under två på varandra följande beskattningsperioder inte har lämnat in en mervärdesskattedeklaration efter införandet av allmän omvänd betalningsskyldighet.

Den information som avses i första stycket leden a och b ska lämnas senast tre månader efter införandet av allmän omvänd betalningsskyldighet och ska uppdateras var tredje månad därefter. Den information som avses i första stycket led c ska lämnas senast nio månader efter införandet av allmän omvänd betalningsskyldighet och ska uppdateras var tredje månad därefter.

Medlemsstater som tillämpar allmän omvänd betalningsskyldighet ska lämna en delrapport till kommissionen senast ett år efter det att allmän omvänd betalningsskyldighet börjar tillämpas. Rapporten ska innehålla en detaljerad bedömning av hur ändamålsenlig den allmänna omvända betalningsskyldigheten är. Tre månader efter utgången av tillämpningen av den allmänna omvända betalningsskyldigheten ska medlemsstater som tillämpar allmän omvänd betalningsskyldighet lämna in en slutlig rapport om dess allmänna effekter.

7. Medlemsstater som inte tillämpar allmän omvänd betalningsskyldighet ska lämna en delrapport till kommissionen om inverkan på deras territorium av att andra medlemsstater tillämpar allmän omvänd betalningsskyldighet. Den rapporten ska lämnas in till kommissionen inom tre månader efter att allmän omvänd betalningsskyldighet har tillämpats under minst ett år i en medlemsstat.

Om minst en medlemsstat tillämpar allmän omvänd betalningsskyldighet ska medlemsstater som inte tillämpar allmän omvänd betalningsskyldighet senast den 30 september 2022 lämna en slutlig rapport till kommissionen beträffande inverkan på deras territorium av att andra medlemsstater tillämpat allmän omvänd betalningsskyldighet.

8. I de rapporter som avses i punkt 6 ska medlemsstaterna utvärdera effekterna av tillämpningen av allmän omvänd betalningsskyldighet på grundval av följande utvärderingskriterier:

- a) Utvecklingen av mervärdesskattegapet.
- b) Utvecklingen av mervärdesskattebedrägerier, särskilt karusellbedrägeri och bedrägeri i detaljhandelsledet.
- c) Utvecklingen av den administrativa bördan för beskattningsbara personer.
- d) Utvecklingen av de administrativa kostnaderna för skattemyndigheterna.

9. I de rapporter som avses i punkt 7 ska medlemsstaterna utvärdera effekterna av tillämpningen av allmän omvänd betalningsskyldighet på grundval av följande utvärderingskriterier:

- a) Utvecklingen av mervärdesskattebedrägerier, särskilt karusellbedrägeri och i detaljhandelsledet.
- b) Flytt av bedrägerier från de medlemsstater som tillämpar eller har tillämpat allmän omvänd betalningsskyldighet.”

Artikel 2

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Det ska tillämpas till och med den 30 juni 2022.

Artikel 3

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 20 december 2018.

På rådets vägnar
E. KÖSTINGER
Ordförande

II

(Icke-lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2018/2058

av den 17 december 2018

om fastställande för 2019 av fiskemöjligheterna för vissa fiskbestånd och grupper av fiskbestånd i Svarta havet

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 43.3,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) Enligt artikel 43.3 i fördraget ska rådet på förslag av kommissionen besluta om åtgärder om fastställande och fördelning av fiskemöjligheter.
- (2) Enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013 ⁽¹⁾ måste bevarandeåtgärder antas med beaktande av tillgänglig vetenskaplig, teknisk och ekonomisk rådgivning, inbegripet i förekommande fall, de rapporter som utarbetats av vetenskapliga, tekniska och ekonomiska kommittén för fiskerinäringen (STECF).
- (3) Det åligger rådet att anta åtgärder om fastställande och fördelning av fiskemöjligheter för varje fiske eller grupp av fisken i Svarta havet, om lämpligt inbegripet vissa villkor som är funktionellt knutna till dessa. I enlighet med artikel 16.1 och 16.4 i förordning (EU) nr 1380/2013 ska fiskemöjligheterna tilldelas medlemsstaterna på ett sätt som tillförsäkrar relativ stabilitet i fisket för var och en av medlemsstaterna för vart och ett av bestånden eller fiskena, samt i överensstämmelse med de mål för den gemensamma fiskeripolitiken som fastställs i artikel 2.2 i den förordningen.
- (4) Vid sitt fyrtioförsta årsmöte 2017 antog Allmänna kommissionen för fiske i Medelhavet rekommendation AKFM/41/2017/4 om en flerårig förvaltningsplan för fisket av piggar i det geografiska delområdet 29 (Svarta havet). I rekommendationen fastställs en total tillåten fångstmängd (TAC) för piggar för de två åren 2018–2019, samt den preliminära fördelningen av kvoterna. Denna åtgärd bör genomföras i unionsrätten.
- (5) Fiskemöjligheterna bör fastställas på grundval av tillgänglig vetenskaplig rådgivning, med beaktande av biologiska och socioekonomiska aspekter, samtidigt som de olika näringsgrenarna inom fisket garanteras en rättvis inbördes behandling, och mot bakgrund av de synpunkter som framförts under samråden med berörda parter.
- (6) Enligt vetenskaplig rådgivning från STECF är det nödvändigt att bevara den nuvarande fiskeridödlighetsnivån för att säkerställa fortsatt hållbarhet för beståndet av skarpsill i Svarta havet.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013 av den 11 december 2013 om den gemensamma fiskeripolitiken, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1954/2003 och (EG) nr 1224/2009 och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 2371/2002 och (EG) nr 639/2004 och rådets beslut 2004/585/EG (EUT L 354, 28.12.2013, s. 22).

- (7) Utnyttjandet av de fiskemöjligheter som fastställs i den här förordningen omfattas av rådets förordning (EG) nr 1224/2009 ⁽¹⁾, särskilt artiklarna 33 och 34 däri i fråga om registrering av fångstuppgifter och meddelande av uppgifter om uttömda fiskemöjligheter. Det är därför nödvändigt att specificera de koder som medlemsstaterna ska använda då de översänder uppgifter till kommissionen om landningar av bestånd som omfattas av den här förordningen.
- (8) I enlighet med artikel 2 i rådets förordning (EG) nr 847/96 ⁽²⁾ måste det anges vilka bestånd som omfattas av de olika åtgärder som avses i den förordningen.
- (9) Ytterligare bevarandeåtgärder bör vidtas med avseende på piggvarbeståndet. Ett bibehållande av den nu tillämpliga två månader långa fredningsperioden, från och med 15 april till och med 15 juni, kommer att ge fortsatt skydd för bestånd under piggvarens lekperiod. En förvaltning av fiskeansträngningen och begränsning av antalet fiskedagar till 180 per år skulle ge positiva effekter på bevarandet av beståndet.
- (10) För att undvika avbrott i fiskeverksamheten och trygga försörjningen för unionens fiskare är det viktigt att de berörda fiskena i Svarta havet öppnas den 1 januari 2019. Av brådskande skäl bör denna förordning träda i kraft omedelbart efter det att den har offentliggjorts.
- (11) Fiskemöjligheterna bör utnyttjas i full överensstämmelse med tillämplig unionsrätt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

SYFTE, TILLÄMPNINGSOMRÅDE OCH DEFINITIONER

Artikel 1

Syfte

I denna förordning fastställs fiskemöjligheterna för 2019 för unionsfiskefartyg som för Bulgariens och Rumäniens flagg när det gäller följande fiskbestånd i Svarta havet:

- a) Skarpsill (*Sprattus sprattus*).
- b) Piggvar (*Psetta maxima*).

Artikel 2

Tillämpningsområde

Denna förordning ska tillämpas på unionsfiskefartyg som för Bulgariens eller Rumäniens flagg och bedriver fiske i Svarta havet.

Artikel 3

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

- a) *Svarta havet*: det geografiska delområdet 29 enligt definitionen i bilaga I till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1343/2011 ⁽³⁾.
- b) *fiskefartyg*: varje fartyg som är utrustat för yrkesmässigt utnyttjande av marina biologiska resurser.
- c) *unionsfiskefartyg*: ett fiskefartyg som för en medlemsstats flagg och är registrerat i unionen.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1224/2009 av den 20 november 2009 om införande av ett kontrollsystem i unionen för att säkerställa att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken efterlevs, om ändring av förordningarna (EG) nr 847/96, (EG) nr 2371/2002, (EG) nr 811/2004, (EG) nr 768/2005, (EG) nr 2115/2005, (EG) nr 2166/2005, (EG) nr 388/2006, (EG) nr 509/2007, (EG) nr 676/2007, (EG) nr 1098/2007, (EG) nr 1300/2008, (EG) nr 1342/2008 och upphävande av förordningarna (EEG) nr 2847/93, (EG) nr 1627/94 och (EG) nr 1966/2006 (EUT L 343, 22.12.2009, s. 1).

⁽²⁾ Rådets förordning (EG) nr 847/96 av den 6 maj 1996 om att införa ytterligare villkor för förvaltning av totala tillåtna fångstmängder (TAC) och kvoter med fördelning mellan åren (EGT L 115, 9.5.1996, s. 3).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1343/2011 av den 13 december 2011 om vissa bestämmelser om fiske i AKFM:s avtalsområde (Allmänna kommissionen för fiske i Medelhavet) och om ändring av rådets förordning (EG) nr 1967/2006 om förvaltningsåtgärder för hållbart utnyttjande av fiskeresurserna i Medelhavet (EUT L 347, 30.12.2011, s. 44).

- d) *bestånd*: en marin biologisk resurs som förekommer i ett visst förvaltningsområde.
- e) *total tillåten fångstmängd (TAC)*: den kvantitet av varje bestånd som får fångas under en ettårsperiod.
- f) *unionens autonoma kvot*: en fångstbegränsning som, i avsaknad av en överenskommen TAC, tilldelas ett unionsfiskefartyg autonomt.
- g) *analytisk kvot*: unionens autonoma kvot, för vilken det gjorts en analytisk bedömning.
- h) *analytisk bedömning*: en kvantitativ bedömning av trenderna inom ett visst bestånd baserad på uppgifter om beståndets biologi och utnyttjandegrad, som efter vetenskaplig undersökning anses vara av tillräcklig kvalitet för att kunna ge vetenskaplig rådgivning om framtida fångstalternativ.

KAPITEL II

FISKEMÖJLIGHETER

Artikel 4

Fördelning av fiskemöjligheter

1. I bilagan fastställs unionens autonoma kvot för skarpsill, fördelningen av denna kvot mellan medlemsstaterna samt, om lämpligt, de villkor som är funktionellt knutna till dessa.
2. I bilagan anges TAC för piggvar, tillämplig i unionens vatten och för unionsfiskefartyg, fördelningen av TAC:erna mellan medlemsstaterna, samt, om lämpligt, de villkor som är funktionellt knutna till TAC:erna.

Artikel 5

Särskilda bestämmelser för fördelningen

Fördelningen mellan medlemsstaterna av fiskemöjligheterna enligt denna förordning ska inte påverka något av följande:

- a) utbyten enligt artikel 16.8 i förordning (EU) nr 1380/2013,
- b) reduceringar och omfördelningar enligt artikel 37 i förordning (EG) nr 1224/2009,
- c) avdrag enligt artiklarna 105 och 107 i förordning (EG) nr 1224/2009.

Artikel 6

Förvaltning av fiskeansträngningen för piggvar

Unionsfiskefartyg som har tillstånd att fiska efter piggvar i Svarta havet får, oberoende av fartygets längd överallt, inte fiska under mer än 180 fiskedagar per år.

KAPITEL III

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 7

Överföring av uppgifter

När medlemsstaterna i enlighet med artiklarna 33 och 34 i förordning (EG) nr 1224/2009 sänder uppgifter till kommissionen om de mängder ur varje bestånd som landats, ska de använda de beståndskoder som anges i bilagan till den här förordningen.

Artikel 8

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2019.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 17 december 2018.

På rådets vägnar

E. KÖSTINGER

Ordförande

BILAGA

I tabellerna i denna bilaga anges TAC:er och kvoter i ton levande vikt samt, om lämpligt, de villkor som är funktionellt knutna till dem.

Art:		Zon:
Skarpsill <i>Sprattus sprattus</i>		Unionens vatten i Svarta havet (SPR/F3742C)
Bulgarien	8 032,50	
Rumänien	3 442,50	
Unionen	11 475	
TAC	Ej relevant/Ej fastställd	Analytisk kvot Artikel 3 i förordning (EG) nr 847/96 ska inte tillämpas. Artikel 4 i förordning (EG) nr 847/96 ska inte tillämpas.
Art:		Zon:
Piggvar <i>Psetta maxima</i>		Unionens vatten i Svarta havet (TUR/F3742C)
Bulgarien	57	
Rumänien	57	
Unionen	114 (*)	
TAC	644	Analytisk TAC Artikel 3 i förordning (EG) nr 847/96 ska inte tillämpas. Artikel 4 i förordning (EG) nr 847/96 ska inte tillämpas.

(*) Ingen fiskeverksamhet, omlastning, ombordtagning, landning och första försäljning ska vara tillåten under perioden 15 april –15 juni 2019.

BESLUT

RÅDETS BESLUT (EU) 2018/2059

av den 29 november 2018

om den ståndpunkt som ska intas på Europeiska unionens vägnar i gemensamma EES-kommittén beträffande ändringen av bilaga IX (Finansiella tjänster) till EES-avtalet

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114 jämförd med artikel 218.9,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2894/94 av den 28 november 1994 om formerna för genomförandet av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet ⁽¹⁾, särskilt artikel 1.3,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) Avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet ⁽²⁾ (nedan kallat *EES-avtalet*) trädde i kraft den 1 januari 1994.
- (2) Enligt artikel 98 i EES-avtalet får gemensamma EES-kommittén besluta att ändra bland annat bilaga IX till det avtalet som innehåller bestämmelser om finansiella tjänster.
- (3) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/847 ⁽³⁾ bör införlivas med EES-avtalet.
- (4) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 ⁽⁴⁾ bör införlivas med EES-avtalet.
- (5) Kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/1675 ⁽⁵⁾ bör införlivas med EES-avtalet.
- (6) Bilaga IX till EES-avtalet bör därför ändras i enlighet med detta.
- (7) Unionens ståndpunkt i gemensamma EES-kommittén bör därför grunda sig på det bifogade utkastet till beslut av gemensamma EES-kommittén.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar i gemensamma EES-kommittén beträffande den föreslagna ändringen av bilaga IX (Finansiella tjänster) till EES-avtalet ska baseras på det utkast till gemensamma EES-kommitténs beslut som åtföljer det här beslutet.

⁽¹⁾ EGT L 305, 30.11.1994, s. 6.

⁽²⁾ EGT L 1, 3.1.1994, s. 3.

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/847 av den 20 maj 2015 om uppgifter som ska åtfölja överföringar av medel och om upphävande av förordning (EG) nr 1781/2006 (EUT L 141, 5.6.2015, s. 1).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 av den 20 maj 2015 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG och kommissionens direktiv 2006/70/EG (EUT L 141, 5.6.2015, s. 73).

⁽⁵⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/1675 av den 14 juli 2016 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 genom identifiering av högriskredjeländer med strategiska brister (EUT L 254, 20.9.2016, s. 1).

Artikel 2

Detta beslut träder i kraft samma dag som det antas.

Utfärdat i Bryssel den 29 november 2018.

På rådets vägnar
M. SCHRAMBÖCK
Ordförande

UTKAST TILL

GEMENSAMMA EES-KOMMITTÉNS BESLUT nr .../...
av den ...
om ändring av bilaga IX (Finansiella tjänster) till EES-avtalet

GEMENSAMMA EES-KOMMITTÉN HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (nedan kallat *EES-avtalet*), särskilt artikel 98, och

av följande skäl:

- (1) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/847 av den 20 maj 2015 om uppgifter som ska åtfölja överföringar av medel och om upphävande av förordning (EG) nr 1781/2006 ⁽¹⁾ bör införlivas med EES-avtalet.
- (2) Genom förordning (EU) 2015/847 upphävdes förordning (EG) nr 1781/2006, som är införlivad med EES-avtalet och följaktligen bör utgå ur EES-avtalet.
- (3) Bilaga IX till EES-avtalet bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilaga IX till EES-avtalet ska ändras på följande sätt:

1. Texten i punkt 23ba (kommissionens direktiv 2006/70/EG) ska ersättas med följande:

”**32015 R 0847:** Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/847 av den 20 maj 2015 om uppgifter som ska åtfölja överföringar av medel och om upphävande av förordning (EG) nr 1781/2006 (EUT L 141, 5.6.2015, s. 1).

Bestämmelserna i förordningen ska, inom ramen för detta avtal, tillämpas med följande anpassning:

Genom undantag från artiklarna 4 och 6, när det gäller överföring av medel i schweiziska franc i Liechtenstein och från och till Liechtenstein i dess valutaunion med Schweiz, ska den information som krävs enligt artiklarna 4 och 6 samlas in och göras tillgänglig på begäran av betalningsmottagarens betaltjänstleverantör inom tre arbetsdagar, men behöver inte överföras omedelbart med överföringarna av medlen enligt vad som avses i artiklarna 4 och 6. Detta undantag ska tillämpas under en övergångsperiod som löper ut den 31 december 2022.”

2. Texten i punkt 23d (Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1781/2006) ska utgå.

Artikel 2

Texten till förordning (EU) 2015/847 på isländska och norska, som ska offentliggöras i EES-supplementet till *Europeiska unionens officiella tidning*, ska vara giltig.

Artikel 3

Detta beslut träder i kraft den [...], under förutsättning att alla anmälningar enligt artikel 103.1 i EES-avtalet har gjorts (*) eller samma dag som gemensamma EES-kommitténs beslut nr .../... av den ... ⁽²⁾ [om införlivande av det fjärde penningtvättsdirektivet (celex 32015L0849) med EES-avtalet] träder i kraft, beroende på vilket som inträffar senast.

⁽¹⁾ EUT L 141, 5.6.2015, s. 1.

(*) [Inga konstitutionella krav angivna.] [Konstitutionella krav finns angivna.]

⁽²⁾ EUT L ...

Artikel 4

Detta beslut ska offentliggöras i EES-delen av och EES-supplementet till *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den ...

På gemensamma EES-kommitténs vägnar

Ordförande

Gemensamma EES-kommitténs sekreterare

UTKAST TILL

GEMENSAMMA EES-KOMMITTÉNS BESLUT nr .../...
av den ...
om ändring av bilaga IX (Finansiella tjänster) till EES-avtalet

GEMENSAMMA EES-KOMMITTÉN HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (nedan kallat *EES-avtalet*), särskilt artikel 98, och

av följande skäl:

- (1) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 av den 20 maj 2015 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG och kommissionens direktiv 2006/70/EG ⁽¹⁾ bör införlivas med EES-avtalet.
- (2) Kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/1675 av den 14 juli 2016 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 genom identifiering av högriskredjeländer med strategiska brister ⁽²⁾ bör införlivas med EES-avtalet.
- (3) Genom direktiv (EU) 2015/849 upphävdes Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG ⁽³⁾ och kommissionens direktiv 2006/70/EG ⁽⁴⁾, som är införlivade med EES-avtalet och följaktligen bör utgå ur EES-avtalet.
- (4) Bilaga IX till EES-avtalet bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilaga IX till EES-avtalet ska ändras på följande sätt:

1. Texten i punkt 23b (Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG) ska ersättas med följande:

”32015 L 0849: Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 av den 20 maj 2015 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG och kommissionens direktiv 2006/70/EG (EUT L 141, 5.6.2015, s. 73).

Bestämmelserna i direktivet ska, inom ramen för detta avtal, tillämpas med följande anpassning:

- a) I artikel 3.4 ska led d ersättas med följande:

”Bedrägeri som riktar sig mot unionens ekonomiska intressen, åtminstone allvarliga fall, enligt definitionen nedan:

- i) i fråga om utgifter, varje uppsåtlig handling eller underlåtenhet som avser
 - användning eller presentation av falska, felaktiga eller ofullständiga uppgifter eller dokument, om detta leder till att medel från Europeiska unionens allmänna budget eller från de budgetar som förvaltas av Europeiska unionen eller för dess räkning otillbörligen uppbärs eller innehålls,
 - undanhållande av information i strid med en specifik skyldighet, med samma effekt,
 - missbruk av sådana medel för andra ändamål än de som de ursprungligen beviljades för;

⁽¹⁾ EUT L 141, 5.6.2015, s. 73.

⁽²⁾ EUT L 254, 20.9.2016, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 309, 25.11.2005, s. 15.

⁽⁴⁾ EUT L 214, 4.8.2006, s. 29.

ii) i fråga om inkomster enligt definitionen i rådets beslut av den 29 september 2000 om systemet för Europeiska gemenskapernas egna medel ⁽¹⁾, varje uppsåtlig handling eller uppsåtlig underlåtenhet som är att hänföra till

- användning eller presentation av falska, felaktiga eller ofullständiga uppgifter eller dokument, om detta leder till att medel för Europeiska unionens allmänna budget eller för de budgetar som förvaltas av Europeiska unionen eller för dess räkning minskas på ett olagligt sätt,
- undanhållande av information i strid med en specifik skyldighet, med samma effekt,
- missbruk av en förmån som lagligen erhållits, om gärningen har samma effekt.

Med allvarliga fall av bedrägeri ska avses bedrägerier som rör ett minimibelopp som inte får överstiga 50 000 EUR.”

2. Texten i punkt 23ba (kommissionens direktiv 2006/70/EG) ska ersättas med följande:

”**32016 R 1675:** Kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/1675 av den 14 juli 2016 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 genom identifiering av högriskredjeländer med strategiska brister (EUT L 254, 20.9.2016, s. 1).”

3. Följande strecksats ska läggas till i punkt 31bc (Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012):

”— **32015 L 0849:** Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 av den 20 maj 2015 (EUT L 141, 5.6.2015, s. 73).”

Artikel 2

Texterna till direktiv (EU) 2015/849 och den delegerade förordningen (EU) 2016/1675 på isländska och norska, som ska offentliggöras i EES-supplementet till *Europeiska unionens officiella tidning*, ska vara giltiga.

Artikel 3

Detta beslut träder i kraft den [...] under förutsättning att alla anmälningar enligt artikel 103.1 i EES-avtalet har gjorts (*).

Artikel 4

Detta beslut ska offentliggöras i EES-delen av och EES-supplementet till *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den ...

På gemensamma EES-kommitténs vägnar

Ordförande

Gemensamma EES-kommitténs sekreterare

⁽¹⁾ EGT L 253, 7.10.2000, s. 42.

(*) [Inga konstitutionella krav angivna.] [Konstitutionella krav finns angivna.]

Förklaring från Eftastaterna**till beslut nr [...] om införlivade av direktiv (EU) 2015/849 med EES-avtalet**

Direktiv (EU) 2015/849 innehåller bestämmelser med hänvisningar till rättsakter som antagits enligt avdelning V i EUF-fördraget. Det erinras om att införlivandet av rättsakter med sådana bestämmelser i EES-avtalet inte påverkar överenskommelsen att Europeiska unionens lagstiftning som antagits i enlighet med avdelning V i EUF-fördraget faller utanför tillämpningsområdet för EES-avtalet.

Gemensam förklaring av de avtalsslutande parterna**till beslut nr [...] om införlivade av direktiv (EU) 2015/849 med EES-avtalet**

De avtalsslutande parterna har enats om att ta med allvarliga bedrägerier som riktar sig mot Europeiska unionens finansiella intressen i förteckningen över förbrott till penningtvätt. Av praktiska skäl har det fjärde direktivet om bekämpning av penningtvätt (direktiv (EU) 2015/849) införlivats utan ett ömsesidigt avtal för att skydda de ekonomiska intressena också i Eftastaterna i EES. De principer om ömsesidighet och homogenitet som fastställs i artikel 1 i EES-avtalet och som anges i skäl 4, fortsätter att vara fullt tillämpliga också för ömsesidigt skydd mot brott som påverkar de fördragsslutande parternas ekonomiska intressen i den mening som avses i [detta beslut].

RÅDETS GENOMFÖRANDEBESLUT (EU) 2018/2060**av den 20 december 2018****om ändring av beslut 2009/791/EG om bemyndigande för Förbundsrepubliken Tyskland att fortsatt tillämpa en åtgärd som avviker från artiklarna 168 och 168a i direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt**

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt ⁽¹⁾, särskilt artikel 395.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) Artiklarna 168 och 168a i direktiv 2006/112/EG reglerar beskattningsbara personers rätt att dra av mervärdesskatt som tas ut på varor som levererats till dem eller tjänster som tillhandahållits dem för användning i deras beskattade transaktioner. Tyskland bemyndigades att införa en avvikelseåtgärd som syftade till att från rätten till avdrag undanta mervärdesskatt som tas ut på varor och tjänster, när dessa varor och tjänster till mer än 90 % används för den beskattningsbara personens privata bruk eller för hans eller hennes anställdas privata bruk eller i allmänhet för icke-yrkesmässiga ändamål eller icke-ekonomisk verksamhet.
- (2) Genom rådets beslut 2000/186/EG ⁽²⁾ bemyndigades Tyskland ursprungligen att införa och tillämpa särskilda åtgärder som avviker från artiklarna 6 och 17 i rådets direktiv 77/388/EEG ⁽³⁾ till och med den 31 december 2002. Genom rådets beslut 2003/354/EG ⁽⁴⁾ bemyndigades Tyskland att tillämpa en åtgärd som avviker från artikel 17 i direktiv 77/388/EEG till och med den 30 juni 2004. Bemyndigandet förlängdes genom rådets beslut 2004/817/EG ⁽⁵⁾ till och med den 31 december 2009.
- (3) Genom rådets beslut 2009/791/EG ⁽⁶⁾ bemyndigades Tyskland att fortsatt tillämpa en särskild åtgärd som avviker från artikel 168 i direktiv 2006/112/EG till och med den 31 december 2012. Tyskland bemyndigades att tillämpa en särskild åtgärd som avviker från artiklarna 168 och 168a till och med den 31 december 2015 genom rådets genomförandebeslut 2012/705/EU ⁽⁷⁾ och till och med den 31 december 2018 genom rådets genomförandebeslut (EU) 2015/2428 ⁽⁸⁾.
- (4) Genom en skrivelse som registrerades hos kommissionen den 10 september 2018 ansökte Tyskland om bemyndigande att fortsätta att tillämpa en särskild åtgärd som avviker från artiklarna 168 och 168a i direktiv 2006/112/EG för att från avdragsrätten helt undanta mervärdesskatt som tas ut på varor och tjänster som till mer än 90 % används av en beskattningsbar person för privat bruk eller icke-yrkesmässiga ändamål, inbegripet icke-ekonomisk verksamhet. Ansökan åtföljdes av en rapport om tillämpningen av den särskilda åtgärden, som innehåller en översyn av den procentuella fördelning som tillämpas på rätten att dra av mervärdesskatt i enlighet med artikel 2 i beslut 2009/791/EU.

⁽¹⁾ EUT L 347, 11.12.2006, s. 1.⁽²⁾ Rådets beslut 2000/186/EG av den 28 februari 2000 om tillstånd för Förbundsrepubliken Tyskland att tillämpa åtgärder som avviker från artiklarna 6 och 17 i sjätte direktivet 77/388/EEG om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund (EGT L 59, 4.3.2000, s. 12).⁽³⁾ Rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund (EGT L 145, 13.6.1977, s. 1).⁽⁴⁾ Rådets beslut 2003/354/EG av den 13 maj 2003 om tillåtelse för Tyskland att tillämpa en åtgärd som avviker från artikel 17 i det sjätte direktivet 77/388/EEG om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter (EUT L 123, 17.5.2003, s. 47).⁽⁵⁾ Rådets beslut 2004/817/EG av den 19 november 2004 om att bemyndiga Förbundsrepubliken Tyskland att tillämpa en åtgärd som avviker från artikel 17 i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter (EUT L 357, 2.12.2004, s. 33).⁽⁶⁾ Rådets beslut 2009/791/EG av den 20 oktober 2009 om bemyndigande för Förbundsrepubliken Tyskland att fortsatt tillämpa en åtgärd som avviker från artikel 168 i direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 283, 30.10.2009, s. 55).⁽⁷⁾ Rådets genomförandebeslut 2012/705/EU av den 13 november 2012 om ändring av beslut 2009/791/EG och genomförandebeslut 2009/1013/EU om bemyndigande för Tyskland respektive Österrike att fortsatt tillämpa en åtgärd som avviker från artiklarna 168 och 168a i direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 319, 16.11.2012, s. 8).⁽⁸⁾ Rådets genomförandebeslut (EU) 2015/2428 av den 10 december 2015 om ändring av beslut 2009/791/EG och genomförandebeslut 2009/1013/EU om bemyndigande för Tyskland respektive Österrike att fortsatt tillämpa en åtgärd som avviker från artiklarna 168 och 168a i direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 334, 22.12.2015, s. 12).

- (5) I enlighet med artikel 395.2 andra stycket i direktiv 2006/112/EG överlämnade kommissionen Tysklands ansökan till de övriga medlemsstaterna genom skrivelser av den 14 september 2018. Genom en skrivelse av den 17 september 2018 underrättade kommissionen Tyskland om att den hade alla nödvändiga uppgifter för att behandla begäran.
- (6) Tyskland hävdar att den särskilda åtgärden har visat sig vara mycket verkningsfull för att förenkla uppbörden av mervärdesskatt och för att förhindra skatteundandragande och skatteflykt. Åtgärden minskar den administrativa bördan för företagen och skatteförvaltningarna, eftersom det inte behövs någon övervakning av senare användning av varor och tjänster som undantagits från avdrag vid förvärvet. Tyskland bör således bemyndigas att fortsätta att tillämpa den särskilda åtgärden under en ytterligare begränsad period till och med den 31 december 2021.
- (7) Om Tyskland anser att en förlängning efter 2021 är nödvändig, bör landet lämna in en ansökan om förlängning till kommissionen senast den 31 mars 2021 tillsammans med en rapport om tillämpningen av den särskilda åtgärden, som innehåller en översyn av den procentuella fördelning som tillämpats.
- (8) Den särskilda åtgärden kommer inte att negativt påverka de av unionens egna medel som härrör från mervärdesskatt.
- (9) Beslut 2009/791/EG bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Artikel 2 i beslut 2009/791/EG ska ersättas med följande:

"Artikel 2

Detta beslut upphör att gälla den 31 december 2021.

En eventuell ansökan om förlängning av den avvikelseåtgärd som föreskrivs i detta beslut ska inges till kommissionen senast den 31 mars 2021.

En sådan ansökan om förlängning ska åtföljas av en rapport om tillämpningen av denna åtgärd, som innehåller en översyn av den procentuella fördelning som tillämpas på rätten att dra av mervärdesskatt på grundval av detta beslut."

Artikel 2

Detta beslut får verkan samma dag som det delges.

Det ska tillämpas från och med den 1 januari 2019.

Artikel 3

Detta beslut riktar sig till Förbundsrepubliken Tyskland.

Utfärdat i Bryssel den 20 december 2018.

På rådets vägnar
E. KÖSTINGER
Ordförande

BESLUT (GUSP) 2018/2061 AV KOMMITTÉN FÖR UTRIKES- OCH SÄKERHETSPOLITIK**av den 18 december 2018****om förlängning av mandatet för uppdragschefen för Europeiska unionens integrerade gränsförvaltningsuppdrag i Libyen (EU BAM Libyen) (EU BAM Libyen/2/2018)**

KOMMITTÉN FÖR UTRIKES- OCH SÄKERHETSPOLITIK HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionen, särskilt artikel 38 tredje stycket,

med beaktande av rådets beslut 2013/233/Gusp av den 22 maj 2013 om Europeiska unionens integrerade gränsförvaltningsuppdrag i Libyen (EU BAM Libyen) ⁽¹⁾, särskilt artikel 9.1, och

av följande skäl:

- (1) Enligt beslut 2013/233/Gusp är kommittén för utrikes- och säkerhetspolitik (Kusp) bemyndigad att fatta lämpliga beslut i enlighet med artikel 38 i fördraget i syfte att utöva politisk kontroll över och strategisk ledning av EU BAM Libyen, inbegripet beslutet att utnämna en uppdragschef.
- (2) Den 30 augusti 2016 antog Kusp beslut (Gusp) 2016/1634 ⁽²⁾ om utnämning av Vincenzo TAGLIAFERRI till uppdragschef för EU BAM Libyen från och med den 1 september 2016 till och med den 21 augusti 2017.
- (3) Den 17 juli 2017 antog rådet beslut (Gusp) 2017/1342 ⁽³⁾ om förlängning av mandatet för EU BAM Libyen från och med den 22 augusti 2017 till och med den 31 december 2018.
- (4) Den 18 juli 2017 antog Kusp beslut (Gusp) 2017/1401 ⁽⁴⁾ om förlängning av mandatet för Vincenzo TAGLIAFERRI som uppdragschef för EU BAM Libyen från och med den 22 augusti 2017 till och med den 21 augusti 2018.
- (5) Den 20 mars 2018 antog Kusp beslut (Gusp) 2018/558 ⁽⁵⁾ om förlängning av mandatet för Vincenzo TAGLIAFERRI som uppdragschef för EU BAM Libyen från och med den 22 augusti 2018 till och med den 31 december 2018.
- (6) Den 17 december 2018 antog rådet beslut (Gusp) 2018/2009 ⁽⁶⁾ om förlängning av mandatet för EU BAM Libyen från och med den 1 januari 2019 till och med den 30 juni 2020.
- (7) Unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik har föreslagit att mandatet för Vincenzo TAGLIAFERRI som uppdragschef för EU BAM Libyen förlängs från och med den 1 januari 2019 till och med den 31 december 2019.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Vincenzo TAGLIAFERRIs mandat som uppdragschef för EU BAM Libyen förlängs härmed till och med den 31 december 2019.

⁽¹⁾ EUT L 138, 24.5.2013, s. 15.⁽²⁾ Beslut (Gusp) 2016/1634 av kommittén för utrikes- och säkerhetspolitik av den 30 augusti 2016 om utnämning av uppdragschefen för Europeiska unionens integrerade gränsförvaltningsuppdrag i Libyen (EUBAM Libyen) (EUBAM Libyen/1/2016) (EUT L 243, 10.9.2016, s. 10).⁽³⁾ Rådets beslut (Gusp) 2017/1342 av den 17 juli 2017 om ändring och förlängning av beslut 2013/233/Gusp om Europeiska unionens integrerade gränsförvaltningsuppdrag i Libyen (EU BAM Libyen) (EUT L 185, 18.7.2017, s. 60).⁽⁴⁾ Beslut (Gusp) 2017/1401 av kommittén för utrikes- och säkerhetspolitik av den 18 juli 2017 om förlängning av mandatet för chefen för Europeiska unionens integrerade gränsförvaltningsuppdrag i Libyen (EU BAM Libyen) (EU BAM Libyen/1/2017) (EUT L 199, 29.7.2017, s. 13).⁽⁵⁾ Beslut (Gusp) 2018/558 av kommittén för utrikes- och säkerhetspolitik av den 20 mars 2018 om förlängning av mandatet för chefen för Europeiska unionens integrerade gränsförvaltningsuppdrag i Libyen (EU BAM Libyen) (EU BAM Libyen/1/2018) (EUT L 93, 11.4.2018, s. 3).⁽⁶⁾ Rådets beslut (Gusp) 2018/2009 av den 17 december 2018 om ändring och förlängning av beslut 2013/233/Gusp om Europeiska unionens integrerade gränsförvaltningsuppdrag i Libyen (EU BAM Libyen) (EUT L 322, 18.12.2018, s. 25).

Artikel 2

Detta beslut träder i kraft samma dag som det antas.

Det ska tillämpas från och med den 1 januari 2019.

Utfärdat i Bryssel den 18 december 2018.

På kommittén för utrikes- och säkerhetspolitikts vägnar

S. FROM-EMMESBERGER

Ordförande

BESLUT (GUSP) 2018/2062 AV KOMMITTÉN FÖR UTRIKES- OCH SÄKERHETSPOLITIK**av den 18 december 2018****om förlängning av mandatet för chefen för Europeiska unionens uppdrag för kapacitetsuppbyggnad i Somalia (Eucap Somalia) (Eucap Somalia/1/2018)**

KOMMITTÉN FÖR UTRIKES- OCH SÄKERHETSPOLITIK HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionen, särskilt artikel 38 tredje stycket,

med beaktande av rådets beslut 2012/389/Gusp av den 16 juli 2012 om Europeiska unionens uppdrag för kapacitetsuppbyggnad i Somalia (Eucap Somalia) ⁽¹⁾, särskilt artikel 9.1, och

av följande skäl:

- (1) Enligt artikel 9.1 i beslut 2012/389/Gusp är kommittén för utrikes- och säkerhetspolitik (Kusp) bemyndigad att, i enlighet med artikel 38 i fördraget, fatta lämpliga beslut i syfte att utöva politisk kontroll över och strategisk ledning av Europeiska unionens uppdrag för regional maritim kapacitetsuppbyggnad på Afrikas horn (Eucap Nestor), däribland beslutet att utnämna en uppdragschef.
- (2) Genom rådets beslut (Gusp) 2016/2240 ⁽²⁾ förlängdes mandatet för uppdraget Eucap Nestor den 12 december 2016 fram till och med den 31 december 2018, och namnet ändrades till Eucap Somalia. Genom rådets beslut ersattes "uppdrag för regional maritim kapacitetsuppbyggnad på Afrikas horn (Eucap Nestor)" med "uppdrag för kapacitetsuppbyggnad i Somalia (Eucap Somalia)".
- (3) Genom rådets beslut (Gusp) 2018/1942 ⁽³⁾ förlängdes mandatet för uppdraget Eucap Somalia den 10 december 2018 fram till och med den 31 december 2020.
- (4) Den 26 juli 2016 antog Kusp beslut Eucap Nestor/1/2016 ⁽⁴⁾, genom vilket Maria-Cristina STEPANESCU utsågs till chef för Eucap Nestor från och med den 1 september 2016 till och med den 12 december 2016.
- (5) Den 10 januari 2017 antog Kusp beslut Eucap Somalia/1/2017 ⁽⁵⁾ genom vilket Maria-Cristina STEPANESCU:s mandat som chef för Eucap Somalia förlängdes från och med den 13 december 2016 till och med den 12 december 2017.
- (6) Den 31 oktober 2017 antog Kusp beslut Eucap Somalia/2/2017 ⁽⁶⁾ genom vilket Maria-Cristina STEPANESCU:s mandat som chef för Eucap Somalia förlängdes från och med den 13 december 2017 till och med den 31 december 2018.
- (7) Unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik har föreslagit att Maria-Cristina STEPANESCU:s mandat som chef för Eucap Somalia förlängs från och med den 1 januari 2019 till och med den 31 augusti 2019.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Maria-Cristina STEPANESCU:s mandat som chef för Eucap Somalia förlängs härmed till och med den 31 augusti 2019.

⁽¹⁾ EUT L 187, 17.7.2012, s. 40.⁽²⁾ Rådets beslut (Gusp) 2016/2240 av den 12 december 2016 om ändring av beslut 2012/389/Gusp om Europeiska unionens uppdrag för regional maritim kapacitetsuppbyggnad på Afrikas horn (Eucap Nestor) (EUT L 337, 13.12.2016, s. 18).⁽³⁾ Rådets beslut (Gusp) 2018/1942 av den 10 december 2018 om förlängning och ändring av beslut 2012/389/Gusp om Europeiska unionens uppdrag för kapacitetsuppbyggnad i Somalia (Eucap Somalia) (EUT L 314, 11.12.2018, s. 56).⁽⁴⁾ Beslut (Gusp) 2016/1633 av kommittén för utrikes- och säkerhetspolitik av den 26 juli 2016 om utnämning av uppdragschef för Europeiska unionens uppdrag för regional maritim kapacitetsuppbyggnad på Afrikas horn (Eucap Nestor) (Eucap Nestor/1/2016) (EUT L 243, 10.9.2016, s. 8).⁽⁵⁾ Beslut (Gusp) 2017/114 av kommittén för utrikes- och säkerhetspolitik av den 10 januari 2017 om förlängning av mandatet för chefen för Europeiska unionens uppdrag för kapacitetsuppbyggnad i Somalia (Eucap Somalia/1/2017) (EUT L 18, 24.1.2017, s. 49).⁽⁶⁾ Beslut (Gusp) 2017/2059 av kommittén för utrikes- och säkerhetspolitik av den 31 oktober 2017 om förlängning av mandatet för chefen för Europeiska unionens uppdrag för kapacitetsuppbyggnad i Somalia (Eucap Somalia) (Eucap Somalia/2/2017) (EUT L 294, 11.11.2017, s. 40).

Artikel 2

Detta beslut träder i kraft den 1 januari 2019.

Utfärdat i Bryssel den 18 december 2018.

På kommittén för utrikes- och säkerhetspolitikts vägnar

S. FROM-EMMESBERGER

Ordförande

BESLUT (GUSP) 2018/2063 AV KOMMITTÉN FÖR UTRIKES- OCH SÄKERHETSPOLITIK**av den 18 december 2018****om förlängning av mandatet för uppdragschefen för Europeiska unionens GSFP-uppdrag i Mali
(Eucap Sahel Mali) (Eucap Sahel Mali/2/2018)**

KOMMITTÉN FÖR UTRIKES- OCH SÄKERHETSPOLITIK HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionen, särskilt artikel 38 tredje stycket,

med beaktande av rådets beslut 2014/219/Gusp av den 15 april 2014 om Europeiska unionens GSFP-uppdrag i Mali (Eucap Sahel Mali) ⁽¹⁾, särskilt artikel 7.1,

av följande skäl:

- (1) Enligt beslut 2014/219/Gusp är kommittén för utrikes- och säkerhetspolitik (Kusp) bemyndigad, i enlighet med artikel 38 i fördraget, att fatta lämpliga beslut för att utöva politisk kontroll och strategisk ledning av uppdraget Eucap Sahel Mali, vilket omfattar beslutet att utnämna en uppdragschef.
- (2) Den 9 januari 2018 antog Kusp beslut (Gusp) 2018/57 ⁽²⁾ om utnämning av Philippe RIO till uppdragschef för Eucap Sahel Mali från och med den 15 januari 2018 till och med den 14 januari 2019.
- (3) Den 17 december 2018 antog rådet beslut (Gusp) 2018/2008 ⁽³⁾, om förlängning av mandatet för Eucap Sahel Mali till och med den 28 februari 2019.
- (4) Unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik har föreslagit att mandatet för Philippe RIO som uppdragschef för Eucap Sahel Mali förlängs från och med den 15 januari 2019.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Mandatet för Philippe RIO som uppdragschef för Eucap Sahel Mali förlängs härmed från och med den 15 januari 2019.

Artikel 2

Detta beslut träder i kraft samma dag som det antas.

Det ska upphöra att gälla den 28 februari 2019.

Utfärdat i Bryssel den 18 december 2018.

På kommittén för utrikes- och säkerhetspolitikts vägnar

S. FROM-EMMESBERGER

Ordförande

⁽¹⁾ EUT L 113, 16.4.2014, s. 21.

⁽²⁾ Beslut (Gusp) 2018/57 av kommittén för utrikes- och säkerhetspolitik av den 9 januari 2018 om förlängning av mandatet för uppdragschefen för Europeiska unionens GSFP-uppdrag i Mali (Eucap Sahel Mali) (Eucap Sahel Mali/1/2018) (EUT L 10, 13.1.2018, s. 14).

⁽³⁾ Rådets beslut (Gusp) 2018/2008 av den 17 december 2018 om ändring och förlängning av beslut 2014/219/Gusp om Europeiska unionens GSFP-uppdrag i Mali (Eucap Sahel Mali) (EUT L 322, 18.12.2018, s. 24).

EUROPEISKA VÄRDEPAPPERS- OCH MARKNADSMYNDIGHETENS BESLUT (EU) 2018/2064**av den 14 december 2018****om förlängning av det tillfälliga förbudet mot marknadsföring, distribution och försäljning av binära optioner till icke-professionella investerare**

EUROPEISKA VÄRDEPAPPERS- OCH MARKNADSMYNDIGHETENS TILLSYNSSTYRELSE HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/77/EG ⁽¹⁾, särskilt artiklarna 9.5, 43.2 och 44.1,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 600/2014 av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 ⁽²⁾, särskilt artikel 40,

med beaktande av kommissionens delegerade förordning (EU) 2017/567 av den 18 maj 2016 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 600/2014 avseende definitioner, transparens, portföljkompression och tillsynsåtgärder beträffande produktgrupper och positioner ⁽³⁾, särskilt artikel 19, och

av följande skäl:

- (1) Genom sitt beslut (EU) 2018/795 ⁽⁴⁾ förbjöd Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (Esma) marknadsföring, distribution och försäljning av binära optioner till icke-professionella kunder för en period på tre månader från och med den 2 juli 2018.
- (2) I enlighet med artikel 40.6 i förordning (EU) nr 600/2014 måste Esma ompröva en tillfällig produktgrupperingsåtgärd med lämpliga intervall och minst var tredje månad.
- (3) Genom sitt beslut (EU) 2018/1466 ⁽⁵⁾ förlängde och ändrade Esma det tillfälliga förbudet mot marknadsföring, distribution och försäljning av binära optioner till icke-professionella kunder för en period på tre månader från och med den 2 oktober 2018.
- (4) Esmas ytterligare omprövning av förbudet avseende binära optioner har bland annat baserats på en undersökning bland nationella behöriga myndigheter ⁽⁶⁾ om den praktiska tillämpningen och effekten av produktgrupperingsåtgärden och på ytterligare information som lämnats av nationella behöriga myndigheter och intressenter.
- (5) De nationella behöriga myndigheterna fann bara ett begränsat antal exempel på att Esmas produktgrupperingsåtgärder inte hade respekterats. Vidare har inga nya tillstånd getts till företag som marknadsför, distribuerar eller säljer binära optioner sedan de överenskomna åtgärderna tillkännagavs den 27 mars 2018.
- (6) De nationella behöriga myndigheterna noterade att antalet kunder som på begäran behandlas som professionella ökat något. De kunder som på begäran behandlas som professionella är dock relativt få jämfört med det tidigare antalet icke-professionella kunder till leverantörer av binära optioner. Esma är medveten om att ett antal tredjelandsföretag aktivt riktar sig till kunder i unionen. Så länge de här företagen inte har tillstånd eller är

⁽¹⁾ EUT L 331, 15.12.2010, s. 84.

⁽²⁾ EUT L 173, 12.6.2014, s. 84.

⁽³⁾ EUT L 87, 31.3.2017, s. 90.

⁽⁴⁾ Europeiska värdepappers- och marknadsmyndighetens beslut (EU) 2018/795 av den 22 maj 2018 att tillfälligt förbjuda marknadsföring, distribution och försäljning av binära optioner till icke-professionella kunder i unionen enligt artikel 40 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 600/2014 (EUT L 136, 1.6.2018, s. 31).

⁽⁵⁾ Europeiska värdepappers- och marknadsmyndighetens beslut (EU) 2018/1466 av den 21 september 2018 om att förlänga och ändra det tillfälliga förbudet mot att marknadsföra, distribuera och sälja binära optioner till icke-professionella kunder enligt beslut (EU) 2018/795 (EUT L 245, 1.10.2018, s. 17).

⁽⁶⁾ 24 nationella behöriga myndigheter har svarat på undersökningen: Österrikes finansmarknadsmyndighet (AT – FMA), Cyperns värdepappers- och börsinspektion (CY – CySEC), tjeckiska centralbanken (CZ – CNB), Bundesanstalt für Finanzdienstleistungsaufsicht i Tyskland (DE – BaFin), Finanstilsynet i Danmark (DK – Finanstilsynet), grekiska kapitalmarknadskommissionen (EL – HCMC), Comisión Nacional del Mercado de Valores i Spanien (ES – CNMV), Finansinspektionen i Finland (FI – FSA), Autorité des Marchés Financiers i Frankrike (FR – AMF), Magyar Nemzeti Bank i Ungern (HU – MNB), Central Bank of Ireland i Irland (IE – CBI), Islands finansinspektion (IS – FME), Commissione Nazionale per le Società e la Borsa i Italien (IT – Consob), Commission de Surveillance du Secteur Financier i Luxemburg (LU – CSSF), Malta Financial Services Authority (MT – MFSA), Autoriteit Financiële Markten i Nederländerna (NL – AFM), Finanstilsynet i Norge (Finanstilsynet – NO), Komisja Nadzoru Finansowego i Polen (PL – KNF), Comissão do Mercado de Valores Mobiliários i Portugal (PT – CMVM), Rumäniens finanstillsynsmyndighet (RO – FSA), Finansinspektionen i Sverige (SE – Finansinspektionen), Agencija za trg vrednostnih papirjev (SI – ATVP) i Slovenien, Slovakiens centralbank (SK – NBS), Financial Conduct Authority i Storbritannien (UK – FCA).

registrerade i unionen får de emellertid bara erbjuda tjänster till kunder som är etablerade eller finns i unionen på initiativ av kunden själv. Esma är också medveten om att företag börjar tillhandahålla andra spekulativa investeringsprodukter. Myndigheten kommer att fortsätta kontrollera erbjudanden om sådana produkter för att avgöra om det krävs andra unionsåtgärder.

- (7) Sedan beslut (EU) 2018/795 antagits har Esma inte tagit del av några belägg som motsäger den övergripande slutsatsen om ett betydande problem för investerarskyddet som identifierats i beslut (EU) 2018/795 eller beslut (EU) 2018/1466 (besluten). Esma har därför slutit sig till att de allvarliga problem för investerarskyddet som fastställts i besluten skulle kvarstå om inte det tillfälliga förbudet mot marknadsföring, distribution och försäljning av binära optioner till icke-professionella kunder förlängs.
- (8) Dessutom har de tillämpliga tillsynskraven enligt unionslagstiftningen inte ändrats och hotet som Esma identifierat hanteras därför fortfarande inte av dem. Vidare har de nationella behöriga myndigheterna inte vidtagit åtgärder för att hantera hotet, eller också är åtgärderna som vidtagits inte tillräckliga. Sedan beslut (EU) 2018/795 antogs har framför allt ingen nationell behörig myndighet antagit någon egen nationell produktgripandeåtgärd i enlighet med artikel 42 i förordning (EU) nr 600/2014 ⁽¹⁾.
- (9) Förlängningen av förbudet får ingen negativ effekt för finansmarknadernas effektivitet eller för investerarna som är oproportionerlig i förhållande till åtgärdens fördelar, och framkallar inte risk för regelarbitrage av samma skäl som fastställts i besluten.
- (10) Om det tillfälliga förbudet inte förlängs anser Esma fortfarande att binära optioner sannolikt återigen kommer att erbjudas till icke-professionella kunder och att det kommer att återinföras likadana eller liknande produkter på marknaden som de som gav upphov till den skada för konsumenterna som fastställdes i besluten.
- (11) Av dessa skäl och de skäl som angetts i besluten har Esma beslutat att förlänga förbudet på samma villkor som anges i beslut (EU) 2018/1466 med ytterligare en tremånadersperiod för att hantera de allvarliga problemen med investerarskyddet.
- (12) Eftersom de föreslagna åtgärderna i begränsad omfattning kan röra jordbruksråvaruderivat, har Esma haft samråd med de offentliga organ som är ansvariga för översynen, förvaltningen och tillsynen av fysiska jordbruksmarknader enligt rådets förordning (EG) nr 1234/2007 ⁽²⁾. Inget av dessa organ har invänt mot den föreslagna förlängningen av åtgärderna.
- (13) Esma har underrättat de nationella behöriga myndigheterna om sitt förslag till beslut om förlängning.

HÄRIGENOM BESLUTAS FÖLJANDE

Artikel 1

Tillfälligt förbud mot binära optioner när det gäller icke-professionella kunder

1. Marknadsföring, distribution och försäljning av binära optioner till icke-professionella kunder förbjuds.
2. Vid tillämpning av punkt 1, oavsett om den binära optionen handlas på en handelsplats, är den ett derivat som uppfyller följande villkor:
 - a) Den måste avvecklas kontant eller kan avvecklas kontant på begäran av en av parterna av ett annat skäl än utebliven betalning eller någon annan händelse som leder till kontraktets upphörande.
 - b) Den genererar enbart betalning vid avveckling eller förfall.
 - c) Dess betalning är begränsad till
 - i) ett i förväg fastställt belopp eller noll om den underliggande tillgången för derivatet uppfyller ett eller flera i förväg fastställda villkor, och
 - ii) ett i förväg fastställt belopp eller noll om den underliggande tillgången för derivatet inte uppfyller ett eller flera i förväg fastställda villkor.

⁽¹⁾ Den 4 juni 2018 antog en behörig myndighet i en EES-/Eftastat, nämligen Finanstilsynet i Norge, nationella produktgripandeåtgärder med samma bestämmelser och datum för tillämpning av Esmas åtgärder. Vidare offentliggjorde den isländska finansinspektionen den 5 juli 2018 att den anser att marknadsföring, distribution och försäljning av binära optioner strider mot korrekta och sunda affärsförfaranden och affärsmetoder vid värdepappershandel enligt de nationella bestämmelserna (artikel 5 i rättsakt nr 108/2007 om värdepapperstransaktioner). Rumäniens nationella lagstiftning, som har liknande villkor som Esmas åtgärder, började dessutom gälla den 6 juli 2018.

⁽²⁾ Rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den 22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter ("enda förordningen om de gemensamma organisationerna av marknaden") (EUT L 299, 16.11.2007, s. 1).

3. Förbudet i punkt 1 ska inte tillämpas på
- a) en binär option där det lägre av de två i förväg fastställda beloppen som lägst motsvarar den totala betalningen som en icke-professionell kund gjort för den binära optionen, inklusive eventuella arvoden, transaktionsavgifter och andra kostnader i samband därmed,
 - b) en binär option som uppfyller följande villkor:
 - i) löptiden från utfärdande till förfall är minst 90 kalenderdagar,
 - ii) ett prospekt upprättat och godkänt i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/71/EG ⁽¹⁾ finns tillgängligt för allmänheten, och
 - iii) den binära optionen utsätter inte leverantören för marknadsrisk under den binära optionens löptid och leverantören eller någon av dennes koncernenheter gör ingen vinst eller förlust från den binära optionen, annat än tidigare tillkännagivna arvoden, transaktionsavgifter eller andra kostnader i samband därmed.

Artikel 2

Förbud mot att ägna sig åt aktiviteter i syfte att kringgå kraven

Det ska vara förbjudet att delta, medvetet och avsiktligt, i aktiviteter vars mål eller effekt är att kringgå kraven i artikel 1, däribland att agera som ersättare för leverantören av den binära optionen.

Artikel 3

Ikraftträdande och tillämpning

- 1. Detta beslut träder i kraft dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.
- 2. Detta beslut ska tillämpas från och med den 2 januari 2019 för en period på tre månader.

Utfärdat i Paris den 14 december 2018.

För tillsynsstyrelsen
Steven MAIJOOR
Ordförande

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/71/EG av den 4 november 2003 om de prospekt som ska offentliggöras när värdepapper erbjuds till allmänheten eller tas upp till handel och om ändring av direktiv 2001/34/EG (EUT L 345, 31.12.2003, s. 64).

AKTER SOM ANTAS AV ORGAN SOM INRÄTTATS GENOM INTERNATIONELLA AVTAL

**BESLUT nr 1/2018 AV EUROPEISKA UNIONENS OCH SCHWEIZ GEMENSAMMA
LUFTFARTSKOMMITTÉ INRÄTTAD I ENLIGHET MED AVTALET MELLAN EUROPEISKA
GEMENSKAPEN OCH SCHWEIZISKA EDSFÖRBUNDET OM LUFTFART**

av den 12 december 2018

**om ersättning av bilagan till avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet
om luftfart [2018/2065]**

EUROPEISKA UNIONENS OCH SCHWEIZ GEMENSAMMA LUFTFARTSKOMMITTÉ HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om luftfart, nedan kallat *avtalet*, särskilt artikel 23.4.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Enda artikel

Bilagan till detta beslut ska från och med den 1 februari 2019 ersätta bilagan till avtalet.

Utfärdat i Bryssel den 12 december 2018.

På gemensamma kommitténs vägnar

Chefen för Europeiska unionens delegation
Filip CORNELIS

Chefen för Schweiz delegation
Christian HEGNER

BILAGA

I detta avtal gäller följande definitioner:

- Enligt Lissabonfördraget, som trädde i kraft den 1 december 2009, ska Europeiska unionen ersätta och efterträda Europeiska gemenskapen.
- När det i rättsakter, som ingår i förteckningen i denna bilaga, hänvisas till medlemsstater i Europeiska gemenskapen, som ersatts av Europeiska unionen, eller krav på en förbindelse med dessa, ska dessa hänvisningar anses gälla även Schweiz eller krav på en förbindelse med Schweiz.
- Hänvisningarna till rådets förordningar (EEG) nr 2407/92 och (EEG) nr 2408/92 i artiklarna 4, 15, 18, 27 och 35 i avtalet ska förstås som hänvisningar till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1008/2008.
- Utan att det påverkar tolkningen av artikel 15 i detta avtal ska begreppet EG-lufttrafikföretag, som förekommer i nedanstående gemenskapsdirektiv och gemenskapsförordningar, inbegripa lufttrafikföretag som innehar tillstånd och som har sin huvudsakliga verksamhet och, i förekommande fall, sitt säte i Schweiz i enlighet med bestämmelserna i förordning (EG) nr 1008/2008. Hänvisningar till förordning (EEG) nr 2407/92 ska förstås som hänvisningar till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1008/2008.
- I följande rättsakter ska alla hänvisningar till artiklarna 81 och 82 i fördraget eller till artiklarna 101 och 102 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt förstås som en hänvisning till artiklarna 8 respektive 9 i detta avtal.

1. Liberalisering av luftfarten och andra bestämmelser om civil luftfart

Nr 1008/2008

Europaparlamentets och rådets förordning av den 24 september 2008 om gemensamma regler för tillhandahållande av lufttrafik i gemenskapen, EUT L 293, 31.10.2008, s. 3.

Nr 2000/79

Rådets direktiv av den 27 november 2000 om genomförande av det europeiska avtal om arbetstidens förläggning för flygpersonal inom civilflyget som har ingåtts mellan Association of European Airlines (AEA), Europeiska transportarbetarfederationen (ETF), European Cockpit Association (ECA), European Regions Airline Association (ERA) och International Air Carrier Association (IACA), EUT L 302, 1.12.2000, s. 57.

Nr 93/104

Rådets direktiv av den 23 november 1993 om arbetstidens förläggning i vissa avseenden, EGT L 307, 13.12.1993, s. 18, ändrat genom

- direktiv 2000/34/EG, EGT L 195, 1.8.2000, s. 41.

Nr 437/2003

Europaparlamentets och rådets förordning av den 27 februari 2003 om statistisk rapportering om lufttransport av passagerare, gods och post, EUT L 66, 11.3.2003, s. 1.

Nr 1358/2003

Kommissionens förordning av den 31 juli 2003 om genomförande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 437/2003 om statistisk rapportering om lufttransport av passagerare, gods och post, och om ändring av bilagorna I och II till den förordningen, ändrad genom

- kommissionens förordning (EG) nr 158/2007, EUT L 49, 17.2.2007, s. 9.

Nr 785/2004

Europaparlamentets och rådets förordning av den 21 april 2004 om försäkringskrav för lufttrafikföretag och luftfartsgöperatorer, EUT L 138, 30.4.2004, s. 1, ändrad genom

- kommissionens förordning (EU) nr 285/2010, EUT L 87, 7.4.2010, s. 19.

Nr 95/93

Rådets förordning av den 18 januari 1993 om gemensamma regler för fördelning av ankomst- och avgångstider vid gemenskapens flygplatser (artiklarna 1–12), EGT L 14, 22.1.1993, s. 1, ändrad genom

— förordning (EG) nr 793/2004, EUT L 138, 30.4.2004, s. 50.

Nr 2009/12

Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/12/EG av den 11 mars 2009 om flygplatsavgifter, EUT L 70, 14.3.2009, s. 11.

Nr 96/67

Rådets direktiv av den 15 oktober 1996 om tillträde till marknaden för markttjänster på flygplatserna inom gemenskapen, EGT L 272, 25.10.1996, s. 36

(Artiklarna 1–9, 11–23, 25).

Nr 80/2009

Europaparlamentets och rådets förordning nr 80/2009 av den 14 januari 2009 om en uppförandekod för datoriserade bokningssystem och upphävande av rådets förordning (EEG) nr 2299/89, EUT L 35, 4.2.2009, s. 47.

2. Konkurrensregler

Nr 1/2003

Rådets förordning av den 16 december 2002 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna 81 och 82 i fördraget, EUT L 1, 4.1.2003, s. 1 (artiklarna 1–13, 15–45).

(I den utsträckning som den förordningen berör tillämpningen av detta avtal. Införandet av den förordningen påverkar inte ansvarsfördelningen enligt detta avtal.)

Nr 773/2004

Kommissionens förordning av den 7 april 2004 om kommissionens förfaranden enligt artiklarna 81 och 82 i EG-fördraget, EUT L 123, 27.4.2004, s. 18, ändrad genom

— kommissionens förordning (EG) nr 1792/2006, EUT L 362, 20.12.2006, s. 1,

— kommissionens förordning (EG) nr 622/2008, EUT L 171, 1.7.2008, s. 3.

Nr 139/2004

Rådets förordning av den 20 januari 2004 om kontroll av företagskoncentrationer ("EG:s koncentrationsförordning"), EUT L 24, 29.1.2004, s. 1

(artiklarna 1–18, artikel 19.1 och 19.2, artiklarna 20–23).

Med avseende på artikel 4.5 i koncentrationsförordningen ska följande gälla mellan Europeiska gemenskapen och Schweiz:

- 1) När det gäller en koncentration enligt definitionen i artikel 3 i förordning (EG) nr 139/2004 som inte har en gemenskapsdimension enligt definitionen i artikel 1 i förordningen och som får prövas enligt den nationella konkurrenslagstiftningen i minst tre EG-medlemsstater och Schweiziska edsförbundet, får de personer eller företag som avses i artikel 4.2 i förordningen före varje anmälan till de behöriga myndigheterna genom en motiverad skrivelse underrätta kommissionen om att koncentrationen bör undersökas av kommissionen.
- 2) Europeiska kommissionen ska utan dröjsmål översända alla skrivelser enligt artikel 4.5 i förordning (EG) nr 139/2004 och enligt föregående punkt till Schweiziska edsförbundet.

- 3) I de fall då Schweiziska edsförbundet invänder mot begäran om hänskjutande av ärendet ska den behöriga schweiziska konkurrensmyndigheten behålla sin behörighet och ärendet inte hänskjutas från Schweiziska edsförbundet i enlighet med denna punkt.

När det gäller de tidsgränser som avses i artikel 4.4 och 4.5, artikel 9.2 och 9.6 samt artikel 22.2 i koncentrationsförordningen ska följande gälla:

- 1) Europeiska kommissionen ska utan dröjsmål översända alla relevanta handlingar enligt artikel 4.4 och 4.5, artikel 9.2 och 9.6 samt artikel 22.2 till den behöriga schweiziska konkurrensmyndigheten.
- 2) De tidsfrister som avses i artikel 4.4 och 4.5, artikel 9.2 och 9.6 samt 22.2 i förordning (EG) nr 139/2004 ska när det gäller Schweiziska edsförbundet börja löpa den dag då handlingarna inkommer till den behöriga schweiziska konkurrensmyndigheten.

Nr 802/2004

Kommissionens förordning av den 7 april 2004 om tillämpning av rådets förordning (EG) nr 139/2004 om kontroll av företagskoncentrationer, EUT L 133, 30.4.2004, s. 1 (artiklarna 1–24), ändrad genom

- kommissionens förordning (EG) nr 1792/2006, EUT L 362, 20.12.2006, s. 3,
- kommissionens förordning (EG) nr 1033/2008, EUT L 279, 22.10.2008, s. 3,
- kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 1269/2013, EUT L 336, 14.12.2013, s. 1.

Nr 2006/111

Kommissionens direktiv 2006/111/EG av den 16 november 2006 om insyn i de finansiella förbindelserna mellan medlemsstater och offentliga företag samt i vissa företags ekonomiska verksamhet, EUT L 318, 17.11.2006, s. 17.

Nr 487/2009

Rådets förordning av den 25 maj 2009 om tillämpningen av artikel 81.3 i fördraget på vissa kategorier av avtal och samordnade förfaranden inom luftfartssektorn, EUT L 148, 11.6.2009, s. 1.

3. Luftfartssäkerhet

Nr 216/2008

Europaparlamentets och rådets förordning av den 20 februari 2008 om fastställande av gemensamma bestämmelser på det civila luftfartsområdet och inrättande av en europeisk byrå för luftfartssäkerhet, och om upphävande av rådets direktiv 91/670/EEG, förordning (EG) nr 1592/2002 och direktiv 2004/36/EG, EUT L 79, 19.2.2008, s. 1, ändrad genom

- kommissionens förordning (EG) nr 690/2009, EUT L 199, 31.7.2009, s. 6,
- förordning (EG) nr 1108/2009, EUT L 309, 24.11.2009, s. 51,
- kommissionens förordning (EU) nr 6/2013, EUT L 4, 9.1.2013, s. 34,
- kommissionens förordning (EU) 2016/4, EUT L 3, 6.1.2016, s. 1.

Byrån ska även i Schweiz ha de befogenheter den beviljats genom förordningen.

Kommissionen ska även i Schweiz ha de befogenheter den beviljats genom beslut som antagits enligt artiklarna 11.2, 14.5, 14.7, 24.5, 25.1, 38.3 i, 39.1, 40.3, 41.3, 41.5, 42.4, 54.1 och 61.3.

De hänvisningar till "medlemsstaterna" i artikel 65 i förordningen eller i bestämmelserna i beslut 1999/468/EG som anges i den bestämmelsen ska inte gälla Schweiz; detta påverkar dock inte den horisontella anpassning som anges i andra strecksatsen i bilagan till avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om luftfart.

Denna förordning ska inte på något sätt bemyndiga Europeiska byrån för luftfartssäkerhet att agera på Schweiz vägnar inom ramen för internationella avtal annat än för att bistå Schweiz vid fullgörandet av landets åtaganden enligt sådana avtal.

Bestämmelserna i förordningen ska, inom ramen för detta avtal, tillämpas med följande anpassningar:

a) Artikel 12 ska ändras på följande sätt:

- i) I punkt 1 ska "eller Schweiz" införas efter "gemenskapen".
- ii) I punkt 2 a ska "eller Schweiz" införas efter "gemenskapen".
- iii) I punkt 2 ska leden b och c utgå.
- iv) Följande punkt ska läggas till:

"3. När gemenskapen förhandlar med ett tredjeland för att ingå avtal om att en medlemsstat eller byrån ska få utfärda certifikat på grundval av certifikat som utfärdats av luftfartsmyndigheterna i det tredjelandet, ska den eftersträva att Schweiz erbjuder ett liknande avtal med det aktuella tredjelandet. Schweiz ska i sin tur eftersträva att ingå sådana avtal med tredjeländer som motsvarar gemenskapens avtal."

b) I artikel 29 ska följande punkt läggas till:

"4. Genom undantag från artikel 12.2 a i anställningsvillkoren för övriga anställda vid Europeiska gemenskaperna kan schweiziska medborgare som åtnjuter fulla medborgarliga rättigheter få anställas på kontrakt av byråns verkställande direktör."

c) I artikel 30 ska följande stycke läggas till:

"Protokollet om Europeiska unionens immunitet och privilegier ska tillämpas av Schweiz när det gäller byrån; protokollet är bifogat som bilaga A till den nuvarande bilagan, i enlighet med tillägget till bilaga A."

d) I artikel 37 ska följande stycke läggas till:

"Schweiz ska delta oinskränkt i styrelsen och ska ha samma rättigheter och skyldigheter som EU:s medlemsstater, med undantag av rösträtt."

e) I artikel 59 ska följande punkt läggas till:

"12. Schweiz ska svara för en del av det ekonomiska bidrag som avses i punkt 1 b enligt följande formel:

$$S (0,2/100) + S [1 - (a + b) 0,2/100] c/C$$

där

S = den del av byråns budget som inte omfattas av de arvoden och avgifter som anges i punkt 1 c och d,

a = antalet associerade stater

b = antalet EU-medlemsstater

c = Schweiz bidrag till Icao-budgeten,

C = det totala bidraget från EU:s medlemsstater och de associerade staterna till Icao-budgeten."

f) I artikel 61 ska följande stycke läggas till:

"De bestämmelser som gäller gemenskapens finansiella kontroll i Schweiz avseende deltagarna i byråns verksamhet återfinns i bilaga B till den nuvarande bilagan."

g) Bilaga II till förordningen ska utvidgas till följande typer av luftfartyg i deras egenskap av produkter som omfattas av artikel 2.3 a ii i kommissionens förordning (EG) nr 1702/2003 av den 24 september 2003 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för luftvärdighets- och miljöcertifiering av luftfartyg och tillhörande produkter, delar och utrustningar samt för certifiering av konstruktions- och tillverkningsorganisationer ⁽¹⁾:

A/c – [HB-IMY, HB-IWY] – typ Gulfstream G-IV

A/c – [HB-IMJ, HB-IVZ, HB-JES] – typ Gulfstream G-V

A/c – [HB-ZDF] – typ MD900.

⁽¹⁾ EUT L 243, 27.9.2003, s. 6.

Nr 1178/2011

Kommissionens förordning av den 3 november 2011 om tekniska krav och administrativa förfaranden avseende flygbesättningar inom den civila luftfarten i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 216/2008, EUT L 311, 25.11.2011, s. 1, ändrad genom

- kommissionens förordning (EU) nr 290/2012, EUT L 100, 5.4.2012, s. 1,
- kommissionens förordning (EU) nr 70/2014, EUT L 23, 28.1.2014, s. 25,
- kommissionens förordning (EU) nr 245/2014, EUT L 74, 14.3.2014, s. 33,
- kommissionens förordning (EU) 2015/445, EUT L 74, 18.3.2015, s. 1,
- kommissionens förordning (EU) 2016/539, EUT L 91, 7.4.2016, s. 1.

Nr 3922/91

Rådets förordning av den 16 december 1991 om harmonisering av tekniska krav och administrativa förfaranden inom området civil luftfart, EGT L 373, 31.12.1991, s. 4 (artiklarna 1–3, 4.2, 5–11 och 13), ändrad genom

- förordning (EG) nr 1899/2006, EUT L 377, 27.12.2006, s. 1,
- förordning (EG) nr 1900/2006, EUT L 377, 27.12.2006, s. 176,
- kommissionens förordning (EG) nr 8/2008, EUT L 10, 12.1.2008, s. 1,
- kommissionens förordning (EG) nr 859/2008, EUT L 254, 20.9.2008, s. 1.

Nr 996/2010

Europaparlamentets och rådets förordning av den 20 oktober 2010 om utredning och förebyggande av olyckor och tillbud inom civil luftfart och om upphävande av direktiv 94/56/EG, EUT L 295, 12.11.2010, s. 35, ändrad genom

- förordning (EU) nr 376/2014, EUT L 122, 24.4.2014, s. 18.

Nr 104/2004

Kommissionens förordning av den 22 januari 2004 om fastställande av bestämmelser för organisationen och sammansättningen av överklagandenämnden för Europeiska byrån för luftfartssäkerhet, EUT L 16, 23.1.2004, s. 20.

Nr 2111/2005

Europaparlamentets och rådets förordning av den 14 december 2005 om upprättande av en gemenskapsförteckning över alla lufttrafikföretag som förbjudits att bedriva verksamhet inom gemenskapen och om information till flygpassagerare om vilket lufttrafikföretag som utför en viss flygning, samt om upphävande av artikel 9 i direktiv 2004/36/EG, EUT L 344, 27.12.2005, s. 15.

Nr 473/2006

Kommissionens förordning av den 22 mars 2006 om genomförandebestämmelser för gemenskapsförteckningen enligt kapitel II i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2111/2005 över de lufttrafikföretag som har belagts med verksamhetsförbud i gemenskapen, EUT L 84, 23.3.2006, s. 8.

Nr 474/2006

Kommissionens förordning av den 22 mars 2006 om upprättande av en gemenskapsförteckning enligt kapitel II i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2111/2005 över de lufttrafikföretag som har belagts med verksamhetsförbud i gemenskapen, EUT L 84, 23.3.2006, s. 14, senast ändrad genom

- kommissionens genomförandeförordning (EU) 2018/871, EUT L 152, 15.6.2018, s. 5.

Nr 1332/2011

Kommissionens förordning av den 16 december 2011 om gemensamma krav för användning av luftrummet och operativa förfaranden för avvärjande av kollisioner i luften, EUT L 336, 20.12.2011, s. 20, ändrad genom

— kommissionens förordning (EU) 2016/583, EUT L 101, 16.4.2016, s. 7.

Nr 646/2012

Kommissionens genomförandeförordning av den 16 juli 2012 med närmare bestämmelser om böter och viten vid bristande överensstämmelse med bestämmelser i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 216/2008, EUT L 187, 17.7.2012, s. 29.

Nr 748/2012

Kommissionens förordning av den 3 augusti 2012 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för luftvärdighets- och miljöcertifiering av luftfartyg och tillhörande produkter, delar och utrustningar samt för certifiering av konstruktions- och tillverkningsorganisationer, EUT L 224, 21.8.2012, s. 1, ändrad genom

- kommissionens förordning (EU) nr 7/2013, EUT L 4, 9.1.2013, s. 36,
- kommissionens förordning (EU) nr 69/2014, EUT L 23, 28.1.2014, s. 12,
- kommissionens förordning (EU) 2015/1039, EUT L 167, 1.7.2015, s. 1,
- kommissionens förordning (EU) 2016/5, EUT L 3, 6.1.2016, s. 3.

Nr 965/2012

Kommissionens förordning av den 5 oktober 2012 om tekniska krav och administrativa förfaranden i samband med flygdrift enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 216/2008, EUT L 296, 25.10.2012, s. 1, ändrad genom

- kommissionens förordning (EU) nr 800/2013, EUT L 227, 24.8.2013, s. 1,
- kommissionens förordning (EU) nr 71/2014, EUT L 23, 28.1.2014, s. 27,
- kommissionens förordning (EU) nr 83/2014, EUT L 28, 31.1.2014, s. 17,
- kommissionens förordning (EU) nr 379/2014, EUT L 123, 24.4.2014, s. 1,
- kommissionens förordning (EU) 2015/140, EUT L 24, 30.1.2015, s. 5,
- kommissionens förordning (EU) 2015/1329, EUT L 206, 1.8.2015, s. 21,
- kommissionens förordning (EU) 2015/640, EUT L 106, 24.4.2015, s. 18,
- kommissionens förordning (EU) 2015/2338, EUT L 330, 16.12.2015, s. 1,
- kommissionens förordning (EU) 2016/1199, EUT L 198, 23.7.2016, s. 13,
- kommissionens förordning (EU) 2017/363, EUT L 55, 2.3.2017, s. 1,
- kommissionens förordning (EU) 2018/394, EUT L 71, 14.3.2018, s. 1.

Nr 2012/780

Kommissionens beslut 2012/780/EU av den 5 december 2012 om rätt till tillgång till det europeiska centrala upplag med säkerhetsrekommendationer och svaren på dessa som inrättats enligt artikel 18.5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 996/2010 om utredning och förebyggande av olyckor och tillbud inom civil luftfart och om upphävande av direktiv 94/56/EG, EUT L 342, 14.12.2012, s. 46.

Nr 628/2013

Kommissionens genomförandeförordning (EU) av den 28 juni 2013 om arbetsmetoder för Europeiska byrån för luftfartssäkerhet vid standardiseringsinspektioner och vid övervakning av tillämpningen av bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 216/2008 och om upphävande av kommissionens förordning (EG) nr 736/2006, EUT L 179, 29.6.2013, s. 46.

Nr 139/2014

Kommissionens förordning av den 12 februari 2014 om krav och administrativa rutiner för flygplatser enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 216/2008, EUT L 44, 14.2.2014, s. 1, ändrad genom

- kommissionens förordning 2017/161, EUT L 27, 1.2.2017, s. 99,
- kommissionens förordning 2018/401, EUT L 72, 15.3.2018, s. 17.

Nr 319/2014

Kommissionens förordning av den 27 mars 2014 om de certifikatavgifter och tjänsteavgifter som tas ut av Europeiska byrån för luftfartssäkerhet, och om upphävande av förordning (EG) nr 593/2007, EUT L 93, 28.3.2014, s. 58.

Nr 376/2014

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) av den 3 april 2014 om rapportering, analys och uppföljning av händelser inom civil luftfart om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 996/2010 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/42/EG, kommissionens förordningar (EG) nr 1321/2007 och (EG) nr 1330/2007, EUT L 122, 24.4.2014, s. 18.

Nr 452/2014

Kommissionens förordning av den 29 april 2014 om tekniska krav och administrativa förfaranden avseende flygdrift som utförs av operatörer från tredjeland i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 216/2008, EUT L 133, 6.5.2014, s. 12, ändrad genom

- kommissionens förordning (EU) 2016/1158, EUT L 192, 16.7.2016, s. 21.

Nr 1321/2014

Kommissionens förordning av den 26 november 2014 om fortsatt luftvärdighet för luftfartyg och luftfartygsprodukter, delar och utrustning och om godkännande av organisationer och personal som arbetar med dessa arbetsuppgifter, EUT L 362, 17.12.2014, s. 1, ändrad genom

- kommissionens förordning (EU) 2015/1088, EUT L 176, 7.7.2015, s. 4,
- kommissionens förordning (EU) 2015/1536, EUT L 241, 17.9.2015, s. 16,
- kommissionens förordning (EU) 2017/334, EUT L 50, 28.2.2017, s. 13.

Nr 2015/340

Kommissionens förordning av den 20 februari 2015 om tekniska krav och administrativa förfaranden avseende flygledarcertifikat samt andra certifikat och intyg enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 216/2008, ändring av kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 923/2012 och upphävande av kommissionens förordning (EU) nr 805/2011, EUT L 63, 6.3.2015, s. 1.

Nr 2015/640

Kommissionens förordning av den 23 april 2015 om ytterligare luftvärdighetsspecifikationer för en viss typ av drift och om ändring av förordning (EU) nr 965/2012, EUT L 106, 24.4.2015, s. 18. ändrad genom

- kommissionens förordning (EU) 2018/394, EUT L 71, 14.3.2018, s. 1.

Nr 2015/1018

Kommissionens genomförandeförordning av den 29 juni 2015 om fastställande av en förteckning som klassificerar händelser inom civil luftfart som obligatoriskt måste rapporteras enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 376/2014, EUT L 163, 30.6.2015, s. 1.

Nr 2016/2357

Kommissionens beslut av den 19 december 2016 beträffande bristande överensstämmelse med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 216/2008 och dess genomförandebestämmelser i samband med certifikat utfärdade av Hellenic Aviation Training Academy (HATA) och de Del-66-tillstånd som utfärdats på grundval av denna förordning, EUT L 348, 21.12.2016, s. 72.

Nr 2018/395

Kommissionens förordning av den 13 mars 2018 om detaljerade regler för ballongverksamhet enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 216/2008, EUT L 71, 14.3.2018, s. 10.

4. Luftfartsskydd

Nr 300/2008

Europaparlamentets och rådets förordning av den 11 mars 2008 om gemensamma skyddsregler för den civila luftfarten och om upphävande av förordning (EG) nr 2320/2002, EUT L 97, 9.4.2008, s. 72.

Nr 272/2009

Kommissionens förordning av den 2 april 2009 om komplettering av de gemensamma grundläggande standarder för skydd av civil luftfart som fastställs i bilagan till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 300/2008, EUT L 91, 3.4.2009, s. 7, ändrad genom

- kommissionens förordning (EU) nr 297/2010, EUT L 90, 10.4.2010, s. 1,
- kommissionens förordning (EU) nr 720/2011, EUT L 193, 23.7.2011, s. 19,
- kommissionens förordning (EU) nr 1141/2011, EUT L 293, 11.11.2011, s. 22,
- kommissionens förordning (EU) nr 245/2013, EUT L 77, 20.3.2013, s. 5.

Nr 1254/2009

Kommissionens förordning av den 18 december 2009 om kriterier för hur medlemsstaterna kan bevilja undantag från de gemensamma grundläggande standarderna för skydd av civil luftfart och anta alternativa säkerhetsåtgärder, EUT L 338, 19.12.2009, s. 17, ändrad genom

- kommissionens förordning (EU) 2016/2096, EUT L 326, 1.12.2016, s. 7.

Nr 18/2010

Kommissionens förordning av den 8 januari 2010 om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 300/2008 vad gäller specifikationer för nationella program för verksamhetskontroll för skyddet av den civila luftfarten, EUT L 7, 12.1.2010, s. 3.

Nr 72/2010

Kommissionens förordning av den 26 januari 2010 om fastställande av förfaranden för utförandet av kommissionens inspektioner på luftfartsskyddsområdet, EUT L 23, 27.1.2010, s. 1, ändrad genom

- kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/472, EUT L 85, 1.4.2016, s. 28.

Nr 2015/1998

Kommissionens genomförandeförordning av den 5 november 2015 om detaljerade bestämmelser för genomförande av de gemensamma grundläggande standarderna avseende luftfartsskydd, EUT L 299, 14.11.2015, s. 1, ändrad genom

- kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/2426, EUT L 334, 22.12.2015, s. 5,
- kommissionens genomförandeförordning (EU) 2017/815, EUT L 122, 13.5.2017, s. 1,
- kommissionens genomförandeförordning (EU) 2018/55, EUT L 10, 13.1.2018, s. 5.

Nr C(2015) 8005

Kommissionens beslut av den 16 november 2015 om detaljerade bestämmelser för genomförande av de gemensamma grundläggande standarderna avseende luftfartsskydd och de uppgifter som avses i artikel 18 a i förordning (EG) nr 300/2008, ändrat genom

- kommissionens genomförandebeslut C(2017) 3030,
- kommissionens genomförandebeslut C(2018) 4857.

5. Flygledningstjänst

Nr 549/2004

Europaparlamentets och rådets förordning av den 10 mars 2004 om ramen för inrättande av det gemensamma europeiska luftrummet ("ramförordning"), EUT L 96, 31.3.2004, s. 1, ändrad genom

- förordning (EG) nr 1070/2009, EUT L 300, 14.11.2009, s. 34.

Kommissionen ska i Schweiz ha de befogenheter som den beviljats enligt artiklarna 6, 8, 10, 11 och 12.

Artikel 10 ska ändras på följande sätt:

I punkt 2 ska "på gemenskapsnivå" ersättas med "på gemenskapsnivå, med Schweiz".

Trots den horisontella anpassning som avses i andra strecksatsen i bilagan till avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om luftfart ska hänvisningen till medlemsstaterna i artikel 5 i förordning (EG) nr 549/2004 och i beslut 1999/468/EG i den artikeln inte anses omfatta Schweiz.

Nr 550/2004

Europaparlamentets och rådets förordning av den 10 mars 2004 om tillhandahållande av flygtrafiktjänster inom det gemensamma europeiska luftrummet ("förordning om tillhandahållande av tjänster"), ändrad genom

- förordning (EG) nr 1070/2009, EUT L 300, 14.11.2009, s. 34.

Kommissionen ska i Schweiz ha de befogenheter som den beviljats enligt artiklarna 9a, 9b, 15, 15a, 16 och 17.

Bestämmelserna i förordningen ska, inom ramen för detta avtal, ändras på följande sätt:

- a) Artikel 3 ska ändras på följande sätt:

I punkt 2 ska "och Schweiz" införas efter "gemenskapen".

- b) Artikel 7 ska ändras på följande sätt:

I punkterna 1 och 6 ska "och Schweiz" införas efter "gemenskapen".

- c) Artikel 8 ska ändras på följande sätt:

I punkt 1 ska "och Schweiz" införas efter "gemenskapen".

- d) Artikel 10 ska ändras på följande sätt:

I punkt 1 ska "och Schweiz" införas efter "gemenskapen".

- e) Artikel 16.3 ska ersättas med följande:

"3. Kommissionen ska rikta sitt beslut till medlemsstaterna och informera tjänsteleverantören, i den mån denne är rättsligt berörd, om sitt beslut."

Nr 551/2004

Europaparlamentets och rådets förordning av den 10 mars 2004 om organisation och användning av det gemensamma europeiska luftrummet ("förordning om luftrummet"), EUT L 96, 31.3.2004, s. 20, ändrad genom

— förordning (EG) nr 1070/2009, EUT L 300, 14.11.2009, s. 34.

Kommissionen ska i Schweiz ha de befogenheter som den beviljats enligt artiklarna 3a, 6 och 10.

Nr 552/2004

Europaparlamentets och rådets förordning av den 10 mars 2004 om driftskompatibiliteten hos det europeiska nätverket för flygledningstjänst ("förordning om driftskompatibilitet"), EUT L 96, 31.3.2004, s. 26, ändrad genom

— förordning (EG) nr 1070/2009, EUT L 300, 14.11.2009, s. 34.

Kommissionen ska i Schweiz ha de befogenheter som den beviljats enligt artiklarna 4, 7 och 10.3.

Bestämmelserna i förordningen ska, inom ramen för detta avtal, ändras på följande sätt:

a) Artikel 5 ska ändras på följande sätt:

I punkt 2 ska "eller Schweiz" införas efter "gemenskapen".

b) Artikel 7 ska ändras på följande sätt:

I punkt 4 ska "eller Schweiz" införas efter "gemenskapen".

c) Bilaga III ska ändras på följande sätt:

I avsnitt 3 andra och sista strecksatsen ska "eller Schweiz" införas efter "gemenskapen".

Nr 2150/2005

Kommissionens förordning av den 23 december 2005 om gemensamma regler för en flexibel användning av luftrummet, EUT L 342, 24.12.2005, s. 20.

Nr 1033/2006

Kommissionens förordning av den 4 juli 2006 om krav på förfaranden för färdplaner före flygning inom det gemensamma europeiska luftrummet, EUT L 186, 7.7.2006, s. 46, ändrad genom

— kommissionens genomförandeförordning (EU) 923/2012, EUT L 281, 13.10.2012, s. 1,

— kommissionens genomförandeförordning (EU) 428/2013, EUT L 127, 9.5.2013, s. 23,

— kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/2120, EUT L 329, 3.12.2016, s. 70,

— kommissionens genomförandeförordning (EU) 2018/139, EUT L 25, 30.1.2018, s. 4.

Nr 1032/2006

Kommissionens förordning av den 6 juli 2006 om krav avseende automatiska system för utbyte av färdplansdata för anmälan, samordning och överlämning av flygningar mellan enheter för flygkontrolltjänst, EUT L 186, 7.7.2006, s. 27, ändrad genom

— kommissionens förordning (EG) nr 30/2009, EUT L 13, 17.1.2009, s. 20.

Nr 219/2007

Rådets förordning av den 27 februari 2007 om bildande av ett gemensamt företag för utveckling av en ny generation av det europeiska systemet för flygledningstjänsten (SESAR), EUT L 64, 2.3.2007, s. 1, ändrad genom

— rådets förordning (EG) nr 1361/2008, EUT L 352, 31.12.2008, s. 12,

— rådets förordning (EU) nr 721/2014, EUT L 192, 1.7.2014, s. 1.

Nr 633/2007

Kommissionens förordning av den 7 juni 2007 om krav avseende tillämpningen av ett protokoll för överföring av färdplansdata, för anmälan, samordning och överlämning av flygningar mellan enheter för flygkontrolltjänst, EUT L 146, 8.6.2007, s. 7, ändrad genom

— kommissionens förordning (EU) nr 283/2011, EUT L 77, 23.3.2011, s. 23.

Nr 2017/373 ⁽¹⁾

— Kommissionens genomförandeförordning av den 1 mars 2017 om gemensamma krav för leverantörer av flygledningstjänst/flygtrafiktjänster och övriga nätverksfunktioner för flygledningstjänst, om tillsyn över dessa leverantörer samt om upphävande av förordning (EG) nr 482/2008, genomförandeförordningarna (EU) nr 1034/2011, (EU) nr 1035/2011 och (EU) 2016/1377 och ändring av förordning (EU) nr 677/2011, EUT L 62, 8.3.2017, s. 1.

Nr 29/2009

Kommissionens förordning av den 16 januari 2009 om krav på datalänktjänster för det gemensamma europeiska luftrummet, EUT L 13, 17.1.2009, s. 3, ändrad genom

— kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/310, EUT L 56, 27.2.2015, s. 30.

Texten i förordningen ska, inom ramen för detta avtal, tillämpas med följande anpassningar:

”Schweiz UIR” ska läggas till i bilaga I, del A.

Nr 262/2009

Kommissionens förordning av den 30 mars 2009 om fastställande av krav för en samordnad tilldelning och användning av Mod S-interrogator-koder för det gemensamma europeiska luftrummet, EUT L 84, 31.3.2009, s. 20, ändrad genom

— kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/2345, EUT L 348, 21.12.2016, s. 11.

Nr 73/2010

Kommissionens förordning av den 26 januari 2010 om kvalitetskraven på flygdata och flyginformation för ett gemensamt europeiskt luftrum, EUT L 23, 27.1.2010, s. 6, ändrad genom

— kommissionens genomförandeförordning (EU) 1029/2014, EUT L 284, 30.9.2014, s. 9.

Nr 255/2010

Kommissionens förordning av den 25 mars 2010 om fastställande av gemensamma regler för flödesplanering (ATFM), EUT L 80, 26.3.2010, s. 10, ändrad genom

— kommissionens genomförandeförordning (EU) 923/2012, EUT L 281, 13.10.2012, s. 1,

— kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/1006, EUT L 165, 23.6.2016, s. 8,

— kommissionens genomförandeförordning (EU) 2017/2159, EUT L 304, 21.11.2017, s. 45.

Nr K(2010) 5134

Kommissionens beslut av den 29 juli 2010 om utnämmandet av ett organ för kvalitetsgranskning för det gemensamma europeiska luftrummet.

Nr 176/2011

Kommissionens förordning av den 24 februari 2011 om de uppgifter som ska lämnas innan ett funktionellt luftrumsblock inrättas och ändras, EUT L 51, 25.2.2011, s. 2.

⁽¹⁾ Förordning (EU) 2017/373 är tillämplig endast från och med januari 2020. Artikel 9.2 ska dock tillämpas från och med den dag då förordning (EU) 2017/373 trädde i kraft. I fråga om byrån kommer artikel 4.1, 4.2, 4.5, 4.6, 4.8 och artikel 5 att vara tillämpliga från och med dagen för ikraftträdandet. När det gäller datatjänstleverantörer ska artikel 6 tillämpas från och med den 1 januari 2019 och, om en sådan leverantör ansöker om och beviljas ett certifikat i enlighet med artikel 6, från och med dagen för ikraftträdandet för förordning (EU) 2017/373. Under tiden fortsätter de relevanta artiklarna i förordning (EG) nr 482/2008 att gälla.

Nr 677/2011

Kommissionens förordning av den 7 juli 2011 om genomförandebestämmelser för nätverksfunktioner för flygledningstjänst (ATM) och om ändring av förordning (EU) nr 691/2010, EUT L 185, 15.7.2011, s. 1, ändrad genom

- kommissionens genomförandeförordning (EU) 970/2014, EUT L 272, 13.9.2014, s. 11,
- kommissionens genomförandeförordning (EU) 2017/373, EUT L 62, 8.3.2017, s. 1.

Nr 2011/4130

Kommissionens beslut av den 7 juli 2011 om utnämningen av nätverksförvaltaren för flygledningstjänstens (ATM) funktioner inom det gemensamma europeiska luftrummet.

Nr 1034/2011

Kommissionens genomförandeförordning av den 17 oktober 2011 om säkerhetsstillsyn inom flygledningstjänst och flygtrafiktjänster och om ändring av kommissionens förordning (EU) nr 691/2010, EUT L 271, 18.10.2011, s. 15.

Nr 1035/2011

Kommissionens genomförandeförordning av den 17 oktober 2011 om gemensamma krav för tillhandahållande av flygtrafiktjänster och om ändring av förordningarna (EG) nr 482/2008 och (EU) nr 691/2010, EUT L 271, 18.11.2011, s. 23, ändrad genom

- kommissionens genomförandeförordning (EU) 923/2012, EUT L 281, 13.10.2012, s. 1,
- kommissionens genomförandeförordning (EU) 448/2014, EUT L 132, 3.5.2014, s. 53.

Nr 1206/2011

Kommissionens genomförandeförordning av den 22 november 2011 om fastställande av krav på identifiering av luftfartyg för övervakning av det gemensamma europeiska luftrummet, EUT L 305, 23.11.2011, s. 23.

Texten i förordningen ska, inom ramen för detta avtal, tillämpas med följande anpassningar:

”Schweiz UIR” ska läggas till i bilaga I.

Nr 1207/2011

Kommissionens genomförandeförordning av den 22 november 2011 om krav på övervakningens prestanda och driftskompatibilitet för det gemensamma europeiska luftrummet, EUT L 305, 23.11.2011, s. 35, ändrad genom

- kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 1028/2014, EUT L 284, 30.9.2014, s. 7,
- kommissionens genomförandeförordning (EU) 2017/386, EUT L 59, 7.3.2017, s. 34.

Nr 923/2012

Kommissionens genomförandeförordning av den 26 september 2012 om gemensamma luftfarts- och driftsbestämmelser för tjänster och förfaranden inom flygtrafiken och om ändring av genomförandeförordning (EU) nr 1035/2011 och förordningarna (EG) nr 1265/2007, (EG) nr 1794/2006, (EG) nr 730/2006, (EG) nr 1033/2006 och (EU) nr 255/2010, EUT L 281, 13.10.2012, s. 1, ändrad genom

- kommissionens förordning (EU) 2015/340, EUT L 63, 6.3.2015, s. 1,
- kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/1185, EUT L 196, 21.7.2016, s. 3.

Nr 1079/2012

Kommissionens genomförandeförordning av den 16 november 2012 om fastställande av krav i fråga om kanalseparation vid röstkommunikation mellan mark och luftfartyg för det gemensamma europeiska luftrummet, EUT L 320, 17.11.2012, s. 14, ändrad genom

- kommissionens genomförandeförordning (EU) 657/2013, EUT L 190, 11.7.2013, s. 37,
- kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/2345, EUT L 348, 21.12.2016, s. 11,
- kommissionens genomförandeförordning (EU) 2017/2160, EUT L 304, 21.11.2017, s. 47.

Nr 390/2013

Kommissionens genomförandeförordning av den 3 maj 2013 om inrättande av ett prestationssystem för flygtrafik-tjänster och nätverksfunktioner, EUT L 128, 9.5.2013, s. 1.

Nr 391/2013

Kommissionens genomförandeförordning av den 3 maj 2013 om ett gemensamt avgiftssystem för flygtrafiktjänster, EUT L 128, 9.5.2013, s. 31.

Nr 409/2013

Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 409/2013 av den 3 maj 2013 om definition av gemensamma projekt, fastställande av styrelseformer och identifiering av incitament till stöd för genomförandet av den europeiska generalplanen för flygledningstjänst, EUT L 123, 4.5.2013, s. 1.

Nr 2014/132

Kommissionens genomförandebeslut av den 11 mars 2014 om fastställande av unionstäckande prestationsmål för nätet för flygledningstjänst och gränsvärden för varning för den andra referensperioden 2015–2019, EUT L 71, 12.3.2014, s. 20.

Nr 716/2014

Kommissionens genomförandeförordning av den 27 juni 2014 om inrättandet av det gemensamma pilotprojektet till stöd för generalplanen för det europeiska nätverket för flygledningstjänst, EUT L 190, 28.6.2014, s. 19.

Nr 2015/2224

Kommissionens genomförandebeslut av den 27 november 2015 om utnämnannde av ordförande, ledamöter och suppleanter i nätverksstyrelsen för nätverksfunktionerna för flygledningstjänst för andra referensperioden (2015–2019), EUT L 316, 2.12.2015, s. 9.

Nr 2016/1373

Kommissionens genomförandebeslut av den 11 augusti 2016 om godkännande av prestationsplanen för nätverket för den andra referensperioden avseende prestationssystemet för det gemensamma europeiska luftrummet (2015–2019), EUT L 217, 12.8.2016, s. 51.

6. Miljö och buller*Nr 2002/30*

Europaparlamentets och rådets direktiv av den 26 mars 2002 om regler och förfaranden för att av bullerskäl införa driftsrestriktioner vid flygplatser i gemenskapen (artiklarna 1–12 och 14–18), EGT L 85, 28.3.2002, s. 40.

(De ändringar av bilaga I som härrör från bilaga II kapitel 8 [Transportpolitik] avsnitt G [Luftfart] punkt 2 i akten om villkoren för Republiken Tjeckien, Republiken Estlands, Republiken Cyperns, Republiken Lettlands, Republiken Litauens, Republiken Ungerns, Republiken Maltas, Republiken Polens, Republiken Sloveniens och Republiken Slovakiens anslutning till de fördrag som ligger till grund för Europeiska unionen och om anpassning av fördragen är tillämpliga.)

Nr 89/629

Rådets direktiv av den 4 december 1989 om begränsning av buller från civila jetmotordrivna underljudsflygplan, EGT L 363, 13.12.1989, s. 27

(Artiklarna 1–8).

Nr 2006/93

Europaparlamentets och rådets direktiv av den 12 december 2006 om reglering av utnyttjandet av flygplan som omfattas av volym 1, del II, kapitel 3 i bilaga 16 till konventionen om internationell civil luftfart, andra upplagan (1988), EUT L 374, 27.12.2006, s. 1.

7. Konsumentskydd

Nr 90/314

Rådets direktiv 90/314/EEG av den 13 juni 1990 om paketresor, semesterpaket och andra paketarrangemang, EGT L 158, 23.6.1990, s. 59

(Artiklarna 1–10).

Nr 93/13

Rådets direktiv av den 5 april 1993 om oskäligen villkor i konsumentavtal, EGT L 95, 21.4.1993, s. 29

(Artiklarna 1–11).

Nr 2027/97

Rådets förordning av den 9 oktober 1997 om lufttrafikföretags skadeståndsansvar vid olyckor, EGT L 285, 17.10.1997, s. 1, (artiklarna 1–8), ändrad genom

— förordning (EG) nr 889/2002, EGT L 140, 30.5.2002, s. 2.

Nr 261/2004

Europaparlamentets och rådets förordning av den 11 februari 2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och om upphävande av förordning (EEG) nr 295/91, EUT L 46, 17.2.2004, s. 1

(Artiklarna 1–18).

Nr 1107/2006

Europaparlamentets och rådets förordning av den 5 juli 2006 om rättigheter i samband med flygresor för personer med funktionshinder och personer med nedsatt rörlighet, EUT L 204, 26.7.2006, s. 1.

8. Övrigt

Nr 2003/96

Rådets direktiv av den 27 oktober 2003 om en omstrukturering av gemenskapsramen för beskattning av energiprodukter och elektricitet, EUT L 283, 31.10.2003, s. 51

(artiklarna 14.1 b och 14.2).

9. Bilagor

A: Protokoll om Europeiska unionens privilegier och immuniteter

B: Bestämmelser om Europeiska unionens finansiella kontroll avseende schweiziska deltagare i Easas verksamhet

BILAGA A

Protokoll om Europeiska unionens immunitet och privilegier

DE HÖGA FÖRDRAGSSLUTANDE PARTERNA

SOM BEAKTAR att, i enlighet med artikel 343 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och artikel 191 i fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen, ska Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen åtnjuta sådan immunitet och sådana privilegier inom medlemsstaternas territorium som behövs för att de ska kunna fullgöra sina uppgifter,

HAR ENATS OM följande bestämmelser, som ska fogas till fördraget om Europeiska unionen, fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen.

KAPITEL I

EUROPEISKA UNIONENS EGENDOM, MEDEL, TILLGÅNGAR OCH TRANSAKTIONER*Artikel 1*

Unionens lokaler och byggnader ska vara okränkbara. De får inte genomsökas, beslagtas, konfiskeras eller exproprieras. Unionens egendom och tillgångar får inte utan tillstånd från domstolen bli föremål för några administrativa eller rättsliga tvångsåtgärder.

Artikel 2

Unionens arkiv ska vara okränkbara.

Artikel 3

Unionen, dess tillgångar, inkomster och övrig egendom ska vara befriade från alla direkta skatter.

Medlemsstaternas regeringar ska i alla de fall där så är möjligt vidta lämpliga åtgärder för att efterskänka eller betala tillbaka summan av de indirekta skatter och avgifter som ingår i priset på lös eller fast egendom när unionen för tjänstebruk gör betydande inköp i vilka denna typ av skatter och avgifter inkluderas i priset. Dessa bestämmelser får dock inte tillämpas på ett sådant sätt att konkurrensen inom unionen snedvrids.

Ingen befrielse ska beviljas för sådana skatter och avgifter som utgör betalning för allmännyttiga tjänster.

Artikel 4

Unionen ska vara befriad från alla tullar, förbud och restriktioner vad avser import och export av varor som är avsedda för tjänstebruk. Varor som på detta sätt har förts in i en stat får inte avyttras – vare sig detta sker mot betalning eller inte – inom denna stats territorium, om det inte sker på villkor som godkänts av den stats regering.

Unionen ska också vara befriad från alla tullar, förbud och restriktioner vad avser import och export av unionens publikationer.

KAPITEL II

MEDDELANDEN OCH IDENTITETSHANDLINGAR (LAISSEZ-PASSER)*Artikel 5*

Vad avser unionens officiella meddelanden och översändandet av alla dess dokument ska unionens institutioner inom varje medlemsstats territorium åtnjuta samma behandling som staten i fråga ger diplomatiska beskickningar.

Officiell korrespondens och andra former av officiella meddelanden som unionens institutioner skickar får inte censureras.

Artikel 6

Identitetshandling i den form som rådet med enkel majoritet ska fastställa kan av ordförandena för unionens institutioner utställas till ledamöter, medlemmar och anställda i unionens institutioner och ska godtas som giltig resehandling av medlemsstaternas myndigheter. Dessa identitetshandlingar ska utställas till tjänstemän och övriga anställda enligt de villkor som fastställts i tjänsteföreskrifterna för tjänstemännen och anställningsvillkoren för övriga anställda i unionen.

Kommissionen får sluta avtal om att dessa identitetshandlingar ska gälla som giltiga resehandlingar inom tredjelands territorium.

KAPITEL III

EUROPAPARLAMENTETS LEDAMÖTER*Artikel 7*

Europaparlamentets ledamöter får inte underkastas någon begränsning av administrativ eller annan natur i sin rörelsefrihet under resa till eller från Europaparlamentets mötesplats.

Europaparlamentets ledamöter ska, vad avser tull- och valutakontroll,

- a) av sin egen regering beviljas samma lätnader som högre tjänstemän som tillfälligt reser utomlands i offentligt uppdrag,
- b) av regeringarna i övriga medlemsstater beviljas samma lätnader som företrädare för utländska regeringar med tillfälligt offentligt uppdrag.

Artikel 8

Europaparlamentets ledamöter får inte förhöras, kvarhållas eller lagföras på grund av yttranden de gjort eller röster de avlagt under utövandet av sitt ämbete.

Artikel 9

Under Europaparlamentets sessioner ska dess ledamöter åtnjuta

- a) vad avser deras egen stats territorium, den immunitet som beviljas parlamentsledamöter i deras land,
- b) vad avser alla andra medlemsstaters territorium, immunitet vad gäller alla former av kvarhållande och lagföring.

Immuniteten skall även vara tillämplig på ledamöterna under resan till och från Europaparlamentets mötesplats.

Immuniteten kan inte åberopas av en ledamot som tas på bar gärning och kan inte hindra Europaparlamentet att utöva sin rätt att upphäva en av dess ledamöters immunitet.

KAPITEL IV

FÖRETRÄDARE FÖR DE MEDLEMSSTATER SOM DELTAR I ARBETET I EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER*Artikel 10*

Företrädare för de medlemsstater som deltar i arbetet i unionens institutioner, deras rådgivare och tekniska experter ska i sin tjänsteutövning och under resan till och från mötesplatsen åtnjuta sedvanliga privilegier, immunitet och lätnader.

Denna artikel ska även vara tillämplig på ledamöter av unionens rådgivande organ.

KAPITEL V

TJÄNSTEMÄN OCH ANSTÄLLDA I EUROPEISKA UNIONEN

Artikel 11

Inom varje medlemsstats territorium och oberoende av statstillhörighet ska tjänstemän och övriga anställda i unionen

- a) åtnjuta immunitet mot rättsliga förfaranden vad avser handlingar som de har begått i sin tjänsteutövning, inbegripet muntliga och skriftliga uttalanden, om inte annat följer av bestämmelserna i de fördrag som dels behandlar reglerna för tjänstemännens och de anställdas ansvar gentemot unionen, dels Europeiska unionens domstols behörighet att döma i tvister mellan unionen och dess tjänstemän och övriga anställda; de ska åtnjuta denna immunitet även efter det att deras uppdrag har upphört,
- b) tillsammans med sina äkta makar och av dem försörjda familjemedlemmar vara undantagna från bestämmelser om begränsning av invandring och formaliteter för registrering av utlänningar,
- c) beviljas samma lättnader i fråga om valuta- och växlingsbestämmelser som normalt beviljas tjänstemän i internationella organisationer,
- d) då de tillträder sin tjänst i landet i fråga, ha rätt att tullfritt föra in sitt bohag och sina personliga tillhörigheter, samt ha rätt att tullfritt föra ut sitt bohag och sina personliga tillhörigheter då deras tjänstgöringstid i landet är slut, om inte annat följer av de villkor som regeringen i det land där rätten utövas, i båda fallen, anser nödvändiga,
- e) ha rätt att tullfritt införa ett motorfordon för personligt bruk som antingen förvärvats enligt gällande regler för hemmamarknaden i det land där de senast var bosatta eller i det land där de är medborgare, samt ha rätt att tullfritt föra ut fordonet, om inte annat följer av de villkor som det berörda landets regering, i båda fallen, anser nödvändiga.

Artikel 12

Unionens tjänstemän och övriga anställda ska vara skyldiga att betala skatt till unionen på de löner och arvoden de får av unionen enligt de villkor och det förfarande som fastställts av Europaparlamentet och rådet, genom förordningar i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet och efter samråd med berörda institutioner.

De ska vara befriade från nationella skatter på de löner och arvoden de får av unionen.

Artikel 13

Unionens tjänstemän och övriga anställda som enbart på grund av sin tjänsteutövning i unionen bosätter sig inom territoriet för en annan medlemsstat än den i vilken de vid tiden för sitt tjänstetillträde vid unionen var skatterättsligt bosatta, ska – vad avser inkomst- och förmögenhetsbeskattning samt arvsskatt och tillämpningen av avtal om undvikande av dubbelbeskattning som ingåtts mellan unionens medlemsstater – i båda länderna behandlas som om de fortfarande var bosatta på sin tidigare bostadsort, förutsatt att denna ligger inom en av unionens medlemsstater. Detta gäller även för äkta makar, förutsatt att de inte utövar någon egen yrkesverksamhet, och för barn som de personer som avses i denna artikel försörjer och har hand om.

Lös egendom som tillhör de personer som avses i föregående stycke och som finns inom den stats territorium i vilken de uppehåller sig, ska vara befriad från arvsskatt i den staten. Vid fastställande av sådan skatt ska den lösa egendomen anses finnas i den stat där personerna skatterättsligt är bosatta, om inte annat följer av tredjelands rätt och eventuell tillämpning av bestämmelser i internationella avtal om dubbelbeskattning.

Vid tillämpningen av bestämmelserna i denna artikel ska inte hänsyn tas till en bostadsort som enbart beror på tjänsteutövning inom andra internationella organisationer.

Artikel 14

Europaparlamentet och rådet ska, genom förordningar i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet och efter att ha hört de berörda institutionerna, fastställa ordningen för sociala förmåner för unionens tjänstemän och övriga anställda.

Artikel 15

Europaparlamentet och rådet ska, genom förordningar i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet och efter samråd med berörda institutioner, besluta vilka grupper av unionens tjänstemän och övriga anställda bestämmelserna i artikel 11, artikel 12 andra stycket och artikel 13 helt eller delvis ska tillämpas på.

Medlemsstaternas regeringar ska regelbundet underrättas om namn, ställning och adress på de tjänstemän och övriga anställda som ingår i dessa grupper.

KAPITEL VI

IMMUNITET OCH PRIVILEGIER FÖR TREDJELANDS BESICKNINGAR ACKREDITERADE HOS EUROPEISKA UNIONEN*Artikel 16*

Den medlemsstat på vars territorium unionen har sitt säte ska bevilja tredje lands beskickning som är ackrediterad hos unionen immunitet och privilegier enligt diplomatisk sedvänja.

KAPITEL VII

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER*Artikel 17*

Privilegier, immunitet och lättnader ska endast beviljas unionens tjänstemän och övriga anställda om det ligger i unionens intresse.

Var och en av unionens institutioner ska upphäva den immunitet som har beviljats en tjänsteman eller en annan anställd, om institutionen anser att upphävandet av immuniteten inte strider mot unionens intresse.

Artikel 18

Unionens institutioner ska vid tillämpningen av detta protokoll samarbeta med de berörda medlemsstaternas ansvariga myndigheter.

Artikel 19

Artiklarna 11–14 och artikel 17 ska vara tillämpliga på kommissionens ledamöter.

Artikel 20

Artiklarna 11–14 och artikel 17 ska vara tillämpliga på Europeiska unionens domstols domare, generaladvokater, justitiesekreterare och biträdande referenter, utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i artikel 3 i protokollet om Europeiska unionens domstols stadga vad avser immunitet mot rättsliga förfaranden för domare och generaladvokater.

Artikel 21

Detta protokoll ska även vara tillämpligt på Europeiska investeringsbanken, på ledamöterna av dess organ, dess personal och de företrädare för medlemsstaterna som deltar i bankens arbete, utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i protokollet om bankens stadga.

Europeiska investeringsbanken ska dessutom vara befriad från alla skatter eller liknande avgifter vid de tillfällen då dess kapital utökas och från de olika formaliteter som kan vara förknippade därmed i den stat där banken har sitt säte. På samma sätt ska dess upplösning eller likvidation inte medföra några skatter eller avgifter. Slutligen ska den verksamhet som banken och dess organ bedriver i enlighet med dess stadga inte vara föremål för någon omsättningsskatt.

Artikel 22

Detta protokoll ska också tillämpas på Europeiska centralbanken, medlemmarna av dess beslutande organ och dess personal, dock utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i protokollet om stadgan för Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken.

Europeiska centralbanken ska dessutom vara befriad från alla skatter och liknande avgifter på grund av en ökning av dess kapital och från olika formaliteter som kan vara förenade därmed i den stat där banken har sitt säte. Bankens och dess beslutande organs verksamhet enligt stadgan för Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken ska inte påföras någon omsättningsskatt.

Tillägg

Bestämmelser för hur protokollet om Europeiska unionens immunitet och privilegier ska tillämpas i Schweiz

1. Tillämpningsområdet utsträcks till att omfatta Schweiz

Alla hänvisningar till medlemsstaterna i protokollet om Europeiska unionens immunitet och privilegier (nedan kallat *protokollet*) ska även omfatta Schweiz, såvida inget annat sägs i följande bestämmelser.

2. Byrån är befriad från indirekta skatter, däribland mervärdesskatt

Varor och tjänster som exporteras från Schweiz ska befrias från schweizisk mervärdesskatt. För varor och tjänster som levereras till byrån i Schweiz för byråns verksamhet ska befrielsen från mervärdesskatt, i enlighet med artikel 3 andra stycket i protokollet, ske genom restitution. Befrielse från mervärdesskatt ska beviljas om det faktiska inköpspris som är angivet i fakturan eller motsvarande dokument för varan eller tjänsten uppgår till minst 100 schweiziska franc, inklusive skatter och avgifter.

Mervärdesskatten ska restitueras efter insändande av erforderliga schweiziska ansökningsformulär till Administration fédérale des contributions, Division principale de la TVA (schweiziska federala skattemyndighetens centralenhet för mervärdesskatteärenden). Som regel ska handläggningen vara klar inom tre månader från det att restitutionsansökan ingetts tillsammans med erforderliga underlag.

3. Hur reglerna för byråns personal ska tillämpas

Beträffande artikel 12 andra stycket i protokollet ska Schweiz, i överensstämmelse med principerna i sin nationella rätt, befria tjänstemän och övriga anställda vid byrån, såsom de definieras i artikel 2 i rådets förordning (Euratom, EKSG, EEG) nr 549/69 ⁽¹⁾ från federala, kantonala och kommunala skatter på löner, vederlag och arvoden som utbetalas av unionen vilka omfattas av en intern skatt som uppbärs av unionen och tillfaller denna.

Schweiz ska inte betraktas som en medlemsstat enligt punkt 1 ovan vid tillämpningen av artikel 13 i protokollet.

Tjänstemän och övriga anställda vid byrån, liksom deras familjemedlemmar som är anslutna till det socialförsäkringssystem som gäller för Europeiska unionens tjänstemän och övriga anställda, är inte skyldiga att vara anslutna till det schweiziska socialförsäkringssystemet.

Europeiska unionens domstol ska ha exklusiv behörighet i alla ärenden som rör förbindelserna mellan å ena sidan byrån och kommissionen och å andra sidan byråns personal när det gäller tillämpningen av rådets förordning (EEG, Euratom, EKSG) nr 259/68 ⁽²⁾ och EU-lagstiftningens övriga bestämmelser om arbetsvillkor.

⁽¹⁾ Rådets förordning (Euratom, EKSG, EEG) nr 549/69 av den 25 mars 1969 om fastställande av de grupper av tjänstemän och övriga anställda i Europeiska gemenskaperna som ska omfattas av bestämmelserna i artikel 12, artikel 13 andra stycket samt artikel 14 i protokollet om immunitet och privilegier för Europeiska gemenskaperna (EGT L 74, 27.3.1969, s. 1).

⁽²⁾ Rådets förordning (EEG, Euratom, EKSG) nr 259/68 av den 29 februari 1968 om fastställande av tjänsteföreskrifter för tjänstemännen i Europeiska gemenskaperna och anställningsvillkor för övriga anställda i dessa gemenskaper samt om införande av särskilda tillfälliga åtgärder beträffande kommissionens tjänstemän (anställningsvillkor för övriga anställda) (EGT L 56, 4.3.1968, s. 1).

BILAGA B

Finansiell kontroll avseende schweiziska deltagare i Europeiska byrån för luftfartssäkerhet*Artikel 1***Direkt förbindelse**

Byrån och kommissionen ska stå i direkt förbindelse med alla fysiska och juridiska personer som har skatterättslig hemvist i Schweiz och som deltar i byråns verksamhet i egenskap av avtalsparter, deltagare i något av byråns program, underleverantörer eller mottagare av utbetalningar från byråns eller kommissionens budget. Nämda personer äger rätt att direkt till kommissionen och byrån överlämna alla relevanta uppgifter och underlag som de är skyldiga att tillhandahålla enligt de rättsakter som det hänvisas till i det här beslutet och enligt de kontrakt och överenskommelser som ingåtts för tillämpningen av rättsakterna liksom i de beslut som fattats inom ramen för dem.

*Artikel 2***Kontroller**

1. Med stöd av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 ⁽¹⁾ och den budgetförordning som antogs av byrån den 26 mars 2003 i enlighet med kommissionens förordning (EG, Euratom) nr 2343/2002 ⁽²⁾, liksom med stöd av de övriga rättsakter som det hänvisas till i detta beslut, får det i kontrakt och överenskommelser som ingås med mottagare som har skatterättslig hemvist i Schweiz, liksom i beslut som fattas gemensamt med dem, föreskrivas att vetenskapliga, ekonomiska och tekniska revisioner, liksom revisioner av andra slag, får genomföras när som helst hos dem och deras underentreprenörer av anställda vid byrån och kommissionen, liksom av andra personer som byrån och kommissionen bemyndigat.
2. De anställda vid byrån och kommissionen och andra personer som byrån och kommissionen bemyndigat ska i rimlig omfattning ges tillträde till anläggningar, arbetsplatser och dokumentation samt till alla data, däribland i elektronisk form, som erfordras för genomförandet av revisionerna. Tillträdesrätten ska vara uttryckligen fastställd i kontrakt och överenskommelser som ingås inom ramen för de rättsakter som det hänvisas till i det här beslutet.
3. Europeiska revisionsrätten ska ha samma rättigheter som kommissionen.
4. Revisionerna får genomföras fem år efter det att det här beslutet löpt ut eller enligt de villkor som fastställs i kontrakt och överenskommelser, liksom enligt beslut av betydelse i sammanhanget.
5. Den schweiziska federala revisionsmyndigheten ska underrättas i förväg om revisioner som genomförs på schweiziskt territorium. En sådan underrättelse utgör inte ett rättsligt krav för att dessa revisioner ska kunna genomföras.

*Artikel 3***Kontroller på plats**

1. Inom ramen för det här avtalet har kommissionen genom Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) rätt att genomföra kontroller och inspektioner på plats inom schweiziskt territorium, i enlighet med villkoren och bestämmelserna i rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 ⁽³⁾.
2. Dessa kontroller och inspektioner på plats ska förberedas och utföras av kommissionen i nära samverkan med den schweiziska federala revisionsmyndigheten eller med andra behöriga schweiziska myndigheter som utsetts av den schweiziska federala revisionsmyndigheten; sistnämnda myndigheter ska underrättas i god tid om föremålet för, syftet med och den rättsliga grunden för kontrollerna och inspektionerna, så att de kan tillhandahålla erforderlig hjälp. För detta ändamål får tjänstemän från de behöriga schweiziska myndigheterna delta i kontrollerna och inspektionerna på plats.
3. Om berörda schweiziska myndigheter så önskar, ska kontrollerna och inspektionerna på plats genomföras av kommissionen tillsammans med dessa myndigheter.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 av den 25 juni 2002 med budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget (EGT L 248, 16.9.2002, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens förordning (EG, Euratom) nr 2343/2002 av den 19 november 2002 med rambudgetförordning för de gemenskapsorgan som avses i artikel 185 i rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 med budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget (EGT L 357, 31.12.2002, s. 72).

⁽³⁾ Rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 av den 11 november 1996 om de kontroller och inspektioner på plats som kommissionen utför för att skydda Europeiska gemenskapernas finansiella intressen mot bedrägerier och andra oegentligheter (EGT L 292, 15.11.1996, s. 2).

4. Om deltagarna i programmet motsätter sig en kontroll eller en inspektion på plats, ska de schweiziska myndigheterna, inom ramen för sina nationella bestämmelser, lämna kommissionens inspektörer erforderligt bistånd så att de kan genomföra den kontroll eller inspektion på plats som de blivit ålagda att göra.
5. Kommissionen ska snarast möjligt underrätta den schweiziska federala revisionsmyndigheten om alla omständigheter eller misstankar rörande någon oegentlighet som kommissionen har fått kännedom om i samband med genomförandet av kontrollen eller inspektionen på plats. Kommissionen ska under alla omständigheter informera ovannämnda myndighet om resultatet av dessa kontroller och inspektioner.

Artikel 4

Information och samråd

1. För att denna bilaga ska tillämpas väl ska berörda schweiziska myndigheter och gemenskapens myndigheter regelbundet utbyta information och på begäran av någon av parterna inleda samråd.
2. Berörda schweiziska myndigheter ska utan dröjsmål underrätta byrån och kommissionen om alla omständigheter som kommer till deras kännedom och som kan leda till förmodan om att det förekommer oegentligheter i fråga om ingående och genomföranden av kontrakt och överenskommelser som sluts inom ramen för de rättsakter som det hänvisas till i det här beslutet.

Artikel 5

Sekretess

Uppgifter som meddelats eller erhållits i enlighet med denna bilaga, oavsett form, ska omfattas av tystnadsplikt och ges samma skydd som motsvarande uppgifter har enligt schweizisk lagstiftning, samt enligt de motsvarande bestämmelser som är tillämpliga på gemenskapsinstitutioner. Uppgifterna får endast överlämnas till personer inom gemenskapsinstitutionerna, i medlemsstaterna eller i Schweiz som i kraft av sin befattning ska ha vetskap om dem, och de får inte användas i andra syften än att säkerställa ett effektivt skydd av parternas finansiella intressen.

Artikel 6

Administrativa åtgärder och påföljder

Utan att det påverkar tillämpningen av den schweiziska strafflagen, får byrån och kommissionen tillgripa administrativa åtgärder och påföljder i enlighet med rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002, kommissionens förordning (EG, Euratom) nr 2342/2002 ⁽¹⁾ och rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 ⁽²⁾.

Artikel 7

Indrivning och verkställighet

Beslut som fattas av byrån eller kommissionen inom ramen för tillämpningsområdet för det här beslutet, och som innebär betalningsskyldighet för andra personer än stater, ska vara verkställbara i Schweiz.

Beslutet om verkställighet måste utfärdas – utan annan kontroll än att det är äkta – av den myndighet som utses av den schweiziska regeringen, som i sin tur ska underrätta byrån eller kommissionen. Verkställigheten ska ske i enlighet med de civilprocessrättsliga regler som gäller i Schweiz. Det är Europeiska unionens domstol som ansvarar för kontrollen av att det verkställbara beslutet är lagligt.

Domar som Europeiska unionens domstol utfärdar på grundval av en skiljedomsklausul ska vara verkställbara på samma villkor som ovan.

⁽¹⁾ Kommissionens förordning (EG, Euratom) nr 2342/2002 av den 23 december 2002 om genomförandebestämmelser för rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 med budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget (EGT L 357, 31.12.2002, s. 1).

⁽²⁾ Rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 av den 18 december 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen (EGT L 312, 23.12.1995, s. 1).

RÄTTELSE

Rättelse till rådets direktiv (EU) 2018/1695 av den 6 november 2018 om ändring av direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt vad gäller perioden för frivillig tillämpning av förfarandet för omvänd betalningsskyldighet på leveranser av vissa varor och tjänster som är känsliga för bedrägerier och mekanismen för snabba insatser mot mervärdesskattebedrägeri

(Europeiska unionens officiella tidning L 282 av den 12 november 2018)

På sidan 7, artikel 1, ska följande punkt läggas till:

”4. Artikel 193 ska ersättas med följande:

’Artikel 193

Mervärdesskatt skall betalas av den beskattningsbara person som utför en beskattningsbar leverans av varor eller ett beskattningsbart tillhandahållande av tjänster, utom i de fall då skatten skall betalas av en annan person i enlighet med artiklarna 194–199b och artikel 202.”

Rättelse till rådets genomförandebeslut (EU) 2018/1921 av den 4 december 2018 om ändring av genomförandebeslut 2013/191/EU om bemyndigande för Lettland att införa en särskild åtgärd som avviker från artiklarna 26.1 a, 168 och 168a i direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt

(Europeiska unionens officiella tidning L 311 av den 7 december 2018)

Titeln i innehållsförteckningen och på sidan 36

I stället för: ”Rådets genomförandebeslut (EU) 2018/1921 av den 4 december 2018 om ändring av genomförandebeslut 2013/191/EU om bemyndigande för Lettland att införa en särskild åtgärd som avviker från artiklarna 26.1 a, 168 och 168a i direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt”

ska det stå: ”Rådets genomförandebeslut (EU) 2018/1921 av den 4 december 2018 om ändring av genomförandebeslut (EU) 2015/2429 om bemyndigande för Lettland att införa en särskild åtgärd som avviker från artiklarna 26.1 a, 168 och 168a i direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt”.

Sidan 36, skäl 9

I stället för: ”9. Genomförandebeslut 2013/191/EU bör därför ändras i enlighet med detta.”

ska det stå: ”9. Genomförandebeslut (EU) 2015/2429 bör därför ändras i enlighet med detta.”

Sidan 37, artikel 1

I stället för: ”Artikel 6 i genomförandebeslut 2013/191/EU ska ersättas med följande:”

ska det stå: ”Artikel 6 i genomförandebeslut (EU) 2015/2429 ska ersättas med följande:”.

ISSN 1977-0820 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2628 (pappersutgåva)

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV